Niech żyje XXXIII rocznica Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej!

7.XI 1917

Cena numeru 10 groszy

PR PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW, ŁĄCZCIE SIĘ!

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

7.XI 1950

ROK III (VI) ŁÓDŹ, WTOREK, 7 LISTOPADA 1950 ROKU 307

„Wielka Rewolucja Październikowa zapoczątkowała nową erę w dziejach ludzkości" *LENIN*

— o —

„Historia narodów zna niemało rewolucji. Różnią się one od Rewolucji Październikowej tym, że wszystkie były rewolucjami jednostronnymi. Jedną formę wyzysku mas pracujących zastępowała inna forma wyzysku, ale sam wyzysk pozostawał. Jedni wyzyskiwacze i ciemiężyciele ustępowali miejsca innym wyzyskiwaczom i ciemiężcom, ale sami wyzyskiwacze i ciemiężcy pozostawali.

Jedynie Rewolucja Październikowa postawiła sobie za cel — znieść wszelki wyzysk i zlikwidować wszystkich, wszelkiego rodzaju wyzyskiwaczy i ciemiężców." *STALIN*

Depesze z okazji 33-rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej

Do Pana N. M. Szwernika
Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR
Moskwa

W XXXIII rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej przesyłam w imieniu narodu polskiego i własnym dla narodów Związku Radzieckiego, dla Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i dla Pana osobiście najserdeczniejsze pozdrowienia.

Naród polski na podstawie swych własnych doświadczeń wie, jakiego epokowego przełomu w dziejach całej ludzkości dokonała Wielka Rewolucja Październikowa i powstały dzięki niej Wielki Związek Radziecki — nadzieja i otucha wszystkich narodów miłujących pokój i wolność.

Tylko dzięki nieustannie rosnącej potędze Związku Radzieckiego i skupiających się wokół niego sił postępu — wbrew prowokacjom imperialistycznych agresorów — pokój może być obroniony.

Naród polski śle dziś narodom Związku Radzieckiego najserdeczniejsze życzenia dalszych wspaniałych osiągnięć na drodze do jeszcze większego rozkwitu i pomyślności.

Bolesław Bierut

Do Generalissimusa J. W. Stalina
Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR
Moskwa-Kreml

Z okazji XXXIII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej przesyłam Panu, Panie Premierze, i narodom Związku Radzieckiego w imieniu Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i własnym najserdeczniejsze życzenia dalszych wspaniałych osiągnięć w walce o najszczytniejsze cele ludzkości.

Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa wskazała wszystkim narodom świata perspektywy pomyślnego rozwoju i szczęśliwej przyszłości. Narodowi polskiemu przyniosła ona niepodległość, a pokonanie faszyzmu przez potężną i bohaterską Armię Czerwoną, wyzwoliło kraj spod okupacji, umożliwiło narodowi wyzwolenie społeczne spod ucisku obszarników i kapitalistów i wkroczenie na drogę budowy socjalizmu.

Pragnę Pana zapewnić, Panie Premierze, że naród polski z głęboką wdzięcznością pamięta o szlachetnej i bezinteresownej pomocy udzielanej mu stale przez Związek Radziecki.

W dniu XXXIII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej naród polski ożywiony jest zdecydowaną wolą skupienia wszystkich sił do dalszej wytężonej walki o trwały pokój, walki, prowadzonej przez setki milionów miłujących pokój ludzi na całym świecie, pod przewodem ostoi pokoju — Wielkiego Związku Radzieckiego.

Józef Cyrankiewicz

W radosnym dniu Święta narodu radzieckiego
naród polski śle gorące pozdrowienia Ukochanemu Wodzowi mas pracujących świata
List uczestników uroczystej akademii w Warszawie
do Towarzysza Stalina

Zebrani na uroczystej akademii w Warszawie przedstawiciele klasy robotniczej i społeczeństwa stolicy, przedstawiciele władz Rzeczypospolitej, wojska oraz organizacji politycznych i społecznych, z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej przesyłają na Wasze ręce gorące i serdeczne pozdrowienia i życzenia wspaniałych sukcesów dla brat nich narodów radzieckich, które pod Waszym kierownictwem weszły na drogę gigantycznego budownictwa komunistycznego, na drogę wspaniałego rozwoju zwiastującego ludzkości nową erę, erę wolności, sprawiedliwości i pokoju. Podczas, gdy imperialiści amerykańscy przechodzą do jawnych aktów agresji przeciw wolnym narodom, Związek Radziecki daje wyraz swej niewzruszonej woli pokoju i wskazuje ludom świata drogę do szczęścia i dobrobytu.

Naród polski, który z entuzjazmem realizuje Plan 6-letni budownictwa fundamentów socjalizmu, nigdy nie zapomni, że zyskał niepodległość dzięki zwycięstwu Wielkiej Rewolucji Październikowej, że wspaniałe zwycięstwo Armii Radzieckiej nad hitleryzmem wyzwoliło go spod jarzma faszyzmu i umożliwiło przejęcie władzy przez lud pracujący pod kierownictwem klasy robotniczej, że tylko dzięki braterskiej pomocy Wielkiego Związku Radzieckiego Polska mogła wstąpić na drogę, wiodącą do socjalizmu. Dlatego też rocznica Wielkiej Rewolucji Październikowej jest również świętem mas pracujących naszego kraju. Polska klasa robotnicza, masy chłopskie i młodzież niezliczonymi zobowiązaniami produkcyjnymi uczciły rocznicę Wielkiego Października.

W radosnym dniu święta narodów radzieckich i całej postępowej ludzkości, naród polski pragnie wyrazić Wam — Wielkiemu Wodzowi mas pracujących całego świata i Wielkiemu Przyjacielowi Polski — uczucia miłości i szczerego przywiązania.

W obliczu knowań imperialistycznych podżegaczy wojennych w imieniu polskiej klasy robotniczej i ludu polskiego, któremu przewodzi Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, zapewniamy Was, iż nie będziemy szczędzić sił, aby zwiększyć nasz wkład do walki o utrwalenie pokoju światowego, jeszcze bardziej zacieśnimy więzy przyjaźni i współpracy ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, zaostrzymy naszą czujność wobec knowań wroga, wzmocnimy siły gospodarcze i obronność naszego kraju, uzbroimy wzmacniać będziemy z zapałem i wiarą w przyszłość Plan 6-letni budowy podstaw socjalizmu, będziemy wzmacniać nasze państwo demokracji ludowej.

Natchniony niezwyciężonymi ideałami Wielkiej Rewolucji Październikowej — naród nasz z wiarą i stanowczością kroczy naprzód do socjalizmu.

Jesteśmy głęboko przekonani, że krzyżując zbrodnicze knowania podżegaczy wojennych, obóz pokoju pod Waszym kierownictwem zwycięży.

Uchwała Biura Politycznego KC PZPR
w sprawie obchodu 25 rocznicy śmierci Feliksa Dzierżyńskiego

WARSZAWA (PAP). — Po raz 33 obchodzą w tym roku masy pracujące całego świata, wszyscy komu droga jest sprawa postępu i pokoju, **zwycięstwo Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.**

Dla narodu polskiego dzień ten ma szczególne znaczenie. Zwycięstwo bowiem Rewolucji Socjalistycznej w Rosji przyniosło Polsce wyzwolenie z jarzma zaborców. Po upływie zaś ćwierćwiecza dzięki rozgromieniu hitleryzmu przez bohaterską Armię Radziecką przyniosło ludowi polskiemu po raz drugi wolność narodową, a wraz z nią i wolność społeczną, torującą drogę do socjalizmu.

Składając hołd pamięci wszystkich tych, którzy ofiarną walką przyczynili się do triumfu Wielkiej Rewolucji, stanowiącej zwrot w dziejach całej ludzkości, wspominając z dumą wkład Polaków w dzieło zwycięstwa Rewolucji, pragniemy uczcić największego rewolucjonistę polskiego, który walcząc obok Lenina i Stalina był jednym z czołowych organizatorów Października.

FELIKS DZIERŻYŃSKI wszystkie swe niepospolite zdolności, całą swą niewyczerpaną energię i płomienny entuzjazm oddał sprawie zwycięstwa Rewolucji w Polsce i w Rosji.

Gdy pod koniec wieku XIX carska ochrana na drodze masowych aresztowań rozbiła organizację młodej wówczas socjal - demokracji polskiej, **Dzierżyński odbudowuje w krótkim czasie partię. Stanowi on najlepsze uosobienie tradycji, które przekazała nam w dziedzictwie SDKPiL, tradycji wierności sprawie robotniczej, internacjonalizmu i wspólnej walki z rosyjskim ruchem rewolucyjnym.**

(Dokończenie na stronie 2)

Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa
torowała narodowi polskiemu drogę do wolności
Przemówienie sekretarza KC PZPR - tow. Józefa Cyrankiewicza, wygłoszone na uroczystej akademii w Warszawie

Towarzysze!

Jeżeli dzisiaj, w roku 1950, z niezachwianym poczuciem pewności i siły ruch robotniczy całego świata maszeruje naprzód,

jeżeli skończył się bezpowrotnie okres, w którym najpiękniejsze porywy ducha ludzkiego w walce o wolność, w walce o wyzwolenie spalały się w nierównej walce,

jeżeli trzecia część ludzkości zrzuciła pęta nienawistnego ustroju wyzysku i nędzy i w twórczym wysiłku buduje swą socjalistyczną i komunistyczną przyszłość,

jeżeli setki milionów ludzi na całym świecie podaje sobie ręce, by z niezachwianą wiarą w zwycięstwo stawić czoła ciemnym siłom imperializmu,

jeżeli sprawa walki z imperializmem, sprawa walki o pokój, nie jest już z wszelką pewnością żadną utopijną mrzonką marzycieli, ale konkretną, osiągalną ludzkimi siłami możliwością,

jeżeli sprawa socjalizmu nie jest hasłem i zawołaniem tylko, nie programem i nie dążeniem tylko, ale rzeczywistością naszych czasów, rzeczywistością dwudziestego wieku — to jest tak dlatego, że 33 lata temu rewolucyjne masy rosyjskiego proletariatu pod kierunkiem Partii Bolszewickiej, pod wodzą Lenina i Stalina obaliły panowanie burżuazji i ustanowiły dyktaturę proletariatu. Na gruzach imperium carów, na gruzach więzienia narodów, na trupie żandarma ludów, powstało pierwsze w dziejach państwo socjalistyczne.

I z tą chwilą zmienił się w sposób decydujący i nieodwracalny układ sił na frontach walki klasowej.

Na dziesięciolecie Października Towarzysz Stalin tak określił międzynarodowy charakter Rewolucji Październikowej:

> **„Podrywając imperializm, Rewolucja Październikowa stworzyła równocześnie w postaci pierwszej dyktatury proletariatu potężną i jawną bazę światowego ruchu rewolucyjnego, której ruch ten przedtem nigdy nie miał i na której może się teraz oprzeć. Stworzyła potężny i jawny ośrodek światowego ruchu rewolucyjnego, którego ruch ten przedtem nigdy nie miał i wokół którego może on się teraz skupiać, organizując jednolity front rewolucyjny proletariuszy i narodów uciskanych wszystkich krajów przeciw imperializmowi".**

Ten nowy układ zadecydował o całym następnym okresie historycznym. Spotęgował we wszystkich krajach walkę klasy robotniczej, rozpłomienił walkę narodów Azji przeciwko imperialistycznym kolonizatorom. Obudził realną nadzieję w sercach milionów ludzi wszystkich narodowości i wszystkich kontynentów. Wydobył nowe zasoby energii w walce wyzwoleńczej. Stał się źródłem szeregu zwycięstw w społecznej i narodowej walce wyzwoleńczej. A każde z tych zwycięstw z kolei zmieniało w dalszym ciągu układ sił na korzyść obozu postępu i socjalizmu. **Pękały jedno po drugim ogniwa w łańcuchu imperialistycznym, pękały w narastającej walce mas przeciw ciemiężcom.**

Masy pracujące na całym świecie uczyły się walczyć poprzez ciężkie doświadczenia, poprzez trudności, a nieraz porażki i niepowodzenia. Masy nabywały doświadczenia. Busolą w tej walce był marksizm-leninizm.

I tak jak wszystkie zwycięstwa mas pracujących na całym świecie wypływają ze źródła Wielkiej Rewolucji Październikowej i osiągalne są dzięki nieodwracalnej zmianie układu sił klasowych spowodowanej przez Rewolucję Październikową — tak też wzorem, natchnieniem, przykładem, przodownikiem walki o postęp i pokój na całym świecie stało się zrodzone z Rewolucji Październikowej pierwsze państwo socjalistyczne — Związek Radziecki.

Zacięta walka Związku Radzieckiego z imperialistyczną interwencją, lata blokady, głodu, kordonu sanitarnego — lata, w których geniusz Wodzów Rewolucji Lenina i Stalina, upór, siła i zaciętość Partii Bolszewickiej, bohaterstwo mas pracujących wykuwały granitowe fundamenty pierwszego państwa socjalistycznego — to nieśmiertelne karty przełomowych zwycięstw, decydujących o narodzinach epoki socjalizmu.

Stąd płynie przodownictwo Związku Radzieckiego.

Heroiczne pięciolatki, które z Kraju Rad, nadrabiając carską spuściznę zacofania, uczyniły kraj przodującego przemysłu i przodującej techniki — udowodniły całemu światu, **że socjalizm potrafi w trudnych warunkach rozwinąć siły produkcyjne w przemyśle dziesięciokrotnie szybciej, niż kapitalizm w latach dawno minionego swego rozkwitu.**

Przy tym rozwój gospodarki kapitalistycznej prowadził nieuchronnie do wstrząsów i kryzysów, do bezrobocia i klęsk społecznych, a rozwój — wspaniały rozwój przemysłu socjalistycznego — prowadzi do nieustannego wzrostu dobrobytu i kultury, otwiera nową epokę socjalistycznej, przodującej produkcji, epokę obfitości i dobrobytu, toruje drogę komunizmowi.

Gdy narody całej Europy skute były w jarzmie Hitlera, gdy faszyzm nie tylko podpalił Europę, ale sięgał krwawą łapą po panowanie nad światem, wyraźnie zapowiadając zagładę całych narodów — wówczas w najtrudniejszych miesiącach najazdu hitlerowskiego na Związek Radziecki w listopadzie 1941 r. towarzysz Stalin tak mówił do żołnierzy Czerwonej Armii:

> **„Cały świat patrzy na was jako na siłę zdolną do zniszczenia drapieżnych hord zaborców niemieckich. Patrzą na was jako na swych zbawców podbite narody Europy, które dostały się w jarzmo zaborców niemieckich. Przypadła wam w udziale wielka misja wyzwoleńcza. Bądźcie więc godni tej misji".**

Armia Radziecka, narody Związku Radzieckiego nadludzkim wysiłkiem, ofiarami i bohaterstwem wypełniły tę wielką misję wyzwoleńczą. Na tym polega przodownictwo Związku Radzieckiego. Stąd płynie miłość narodów, którym Armia Radziecka przyniosła wolność, którym przywróciła zdeptaną przez faszyzm godność, którym umożliwiła pokojowy rozwój, stąd płynie wdzięczność całej postępowej ludzkości wobec narodu radzieckiego za ocalenie od barbarzyństwa faszystowskiego.

Równocześnie zwycięstwo Związku Radzieckiego nad faszyzmem w drugiej wojnie światowej spowodowało pękanie dalszych ogniw w łańcuchu imperialistycznym. Wyzwolenie szeregu krajów przez Armię Radziecką splotło się z wyzwoleńczą walką toczoną przez masy pracujące tych krajów przeciw kapitalistom i obszarnikom. — ułatwiło tę walkę, uchroniło te narody przed imperialistyczną interwencją usiłującą wszelkimi sposobami wesprzeć kontrrewolucyjne siły rodzimej reakcji, pozwoliło masom pracującym tych krajów uchwycić władzę polityczną i poprowadzić walkę o obalenie panowania kapitalistów i obszarników — zabezpieczyło rozwój krajów ludowo-demokratycznych ku socjalizmowi.

Na tym polega przodownicza rola Związku Radzieckiego.

W ten bowiem sposób rewolucje ludowo-demokratyczne w całym szeregu krajów **są rodowitymi córami Wielkiej Rewolucji Październikowej, są następstwem i konsekwencją Rewolucji Październikowej, są ogniwem w realizacji epoki rewolucji proletariackich** rozpoczętej przez Wielką Socjalistyczną Rewolucję Październikową.

Wspaniałe, decydujące o dalszych losach ludzkości, było **zrodzone z natchnienia Rewolucji Październikowej, zwycięstwo narodu chińskiego nad imperializmem i jego chińskimi agentami.**

W ten sposób dzięki Rewolucji Październikowej, dzięki istnieniu Związku Radzieckiego, dzięki Partii Bolszewików, dzięki rozgromieniu faszyzmu hitlerowskiego i japońskiego przez Związek Radziecki w wyniku drugiej wojny światowej, dzięki poważnemu osłabieniu obozu imperialistycznego **— stało się możliwe, że stuletnia prawie walka narodu chińskiego o swoją wolność uwieńczona została decydującym o losach Azji zwycięstwem.**

W ten sposób uczyniony został dalszy decydujący wyłom w łańcuchu imperialistycznym.

Nic dziwnego, że imperializm tak ciężko nadszarpnięty po pierwszej wojnie światowej Rewolucją Październikową i w wyniku drugiej wojny światowej powstaniem państw ludowo-demokratycznych i zwycięstwem Chin Ludowych czynił tak wiele wysiłków, aby wykorzystując nacjonalistyczne odchylenia i własne agentury rozłupać solidarność państw ludowo-demokratycznych ze Związkiem Radzieckim, aby na nowych podłożach próbować izolować poszczególne ogniwa rewolucji proletariackich, aby podstępem i zdradą zadusić młode pędy rewolucji w poszczególnych krajach i oddać te kraje w jarzmo imperialistycznej niewoli. **Takim przykładem ohydnej zdrady i zaprzedania narodu imperialistom amerykańsko-angielskim stała się krwawa klika Tito, klika morderców i szpiegów.**

Probierzem wierności wobec Rewolucji — wierności wobec swojego narodu, wobec mas pracujących, wobec sprawy socjalizmu — stało się rozgromienie nacjonalistycznych odchyleń, rozgromienie socjal-demokratycznej prawicy, podniesienie wysoko sztandaru internacjonalizmu, sztandaru Lenina-Stalina — sztandaru synowskiej wierności wobec Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Imperialistyczne próby wbijania klina pomiędzy kraje rewolucji ludowo-demokratycznej, podjęte w celu zdławienia tych rewolucji, skończyły się tym mocniejszym skupieniem politycznym, ideologicznym i gospodarczym tych krajów we wspólnym obozie pokoju i socjalizmu wokół Związku Radzieckiego, wokół CHORĄŻEGO POKOJU — STALINA.

Imperialistom nie tylko nie udało się odwrócić koła historii, ale odwrotnie, im bardziej gorączkowe są próby imperializmu ratowania swych pozycji, im bardziej szaleńcze są plany zatopienia całego świata we krwi, plany zdobycia świata, te same plany, za które nie tak dawno wieszano w Norymberdze — im bardziej zbrodniczy i rozjuszony staje się imperializm, tym szybciej toczy się rozpędzone przez Wielką Rewolucję Październikową koło historii.

Toczy się poprzez Azję, po plecach wypędzonych z Chin imperialistów i kuomintangowców. Toczy się poprzez wyzwoleńczą krwawą walkę narodów Vietnamu, Malajów, Indonezji, Filipin, Burmy.

Toczy się w bohatersko broniącej swej wolności przeciw nieludzkim, barbarzyńskim amerykańskim zaborcom — Korei, której bratnią dłoń pomocy i solidarności podaje w tej chwili doświadczony w walce o wolność i w biciu imperialistów, półmiliardowy naród chiński.

Toczy się koło historii przez Europę, dla której punktem zwrotnym było proklamowanie Niemieckiej Republiki Demokratycznej, walczącej o jednolite, niepodległe, zjednoczone i pokojowe Niemcy.

Toczy się koło historii w krajach demokracji ludowej, gdzie każdy dzień budownictwa socjalistycznego, każdy sukces tego budownictwa umacnia obóz pokoju i socjalizmu.

Toczy się koło historii wspaniałym rytmem budownictwa w Związku Radzieckim, gdzie gigantyczne budowle elektrowni i kanałów, gigantyczne plany przeobrażenia przyrody, znaczą niebywały rozwój kraju, który realizuje komunizm, gdzie rozkwita przodująca kultura i przodująca nauka, gdzie wyrósł nowy radziecki socjalistyczny człowiek.

Dokończenie w numerze jutrzejszym.

Historyczne dni Października
Pierwszy Dzień Zwycięskiej Rewolucji Socjalistycznej

25 października (7 listopada) nad ranem bolszewicy panowali już nad wszystkimi decydującymi pod względem taktycznym punktami stolicy. W rękach rządu pozostał jedynie Sztab Okręgu i Pałac Zimowy.

O godz. 10 rano Komitet Wojskowo-Rewolucyjny ogłosił odezwę do obywateli Rosji, stwierdzającą:

„Rząd Tymczasowy został obalony. Władza państwowa przeszła w ręce organu Piotrogrodzkiej Rady Delegatów Robotniczych i Żołnierskich — Komitetu Wojskowo-Rewolucyjnego, który stoi na czele proletariatu i garnizonu piotrogrodzkiego.

Sprawa, o którą lud walczył: natychmiastowe zaproponowanie pokoju demokratycznego, zniesienie obszarniczej własności ziemskiej, kontrola robotnicza nad produkcją i ukonstytuowanie rządu radzieckiego — zwycięstwo tej sprawy jest zapewnione.

Niech żyje Rewolucja robotników, żołnierzy i chłopów!"

O godz. 11 rano Kiereński uciekł z Piotrogrodu w samochodzie poselstwa amerykańskiego. Samochód ten czerwonogwardziści przepuścili, ponieważ powiewała na nim flaga Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

O godz. 2 min. 35 po południu zostało otwarte specjalne, nadzwyczajne posiedzenie Piotrogrodzkiej Rady Delegatów Robotniczych i Żołnierskich, na którym obwieszczono o obaleniu Rządu Tymczasowego i o przejściu władzy w ręce Rad. Lenin wygłosił referat o zwycięstwie Rewolucji i o zadaniach władzy Rad.

Pierścień wojsk rewolucyjnych zacieśniał się coraz bardziej wokół Pałacu Zimowego. O godz. 5 po południu oddziały Gwardii Czerwonej walcząc nieustannie zbliżały się bezpośrednio do pałacu. Rządowi Tymczasowemu wręczono ultimatum, ale rząd postanowił nie wszczynać żadnych pertraktacji z Komitetem Wojskowo-Rewolucyjnym.

O godz. 10 min. 40 wieczorem został otwarty Drugi Ogólnorosyjski Zjazd Rad Delegatów Robotniczych i Żołnierskich. Zjazd uchwalił odezwę „Do robotników, żołnierzy i chłopów!", napisaną przez LENINA.

O godz. 2 w nocy, po ostrzelaniu Pałacu Zimowego z działa krążownika „Aurora" i twierdzy Piotropawłowskiej, oddziały Gwardii Czerwonej, rewolucyjni marynarze i żołnierze zajęli Pałac Zimowy. Rząd Tymczasowy został aresztowany.

Jednocześnie powstawała władza radziecka w różnych punktach kraju: w Mińsku, Włodzimierzu, Iwanowo-Wozniesieńsku, Ługańsku, Oriechowo-Zujewie, Kronsztacie, Jurjewie i w wielu innych miastach.

W Moskwie posiedzenie Moskiewskiej Rady Delegatów Robotniczych i Żołnierskich uchwaliło rezolucję bolszewicką o zorganizowaniu Komitetu Rewolucyjnego dla okazania wszelkiego rodzaju poparcia Piotrogrodowi. Oddziały Gwardii Czerwonej zajęły w Moskwie pocztę, telegraf i telefon.

Rewolucja zwyciężyła w Piotrogrodzie i zwyciężyła w całym kraju.

Uchwała Biura Politycznego KC PZPR
w sprawie obchodu 25 rocznicy śmierci Feliksa Dzierżyńskiego

(Dokończenie ze str. 1)

W okresie rewolucji 1905 r., która ogarnęła całe imperium carskie i wysunęła Królestwo Kongresowe na jedną z czołowych pozycji walk, **Dzierżyński jest wodzem i duszą organizacji krajowej SDKPiL, niezmordowanie głosi i realizuje braterstwo broni polskiego i rosyjskiego proletariatu.**

W kwietniu 1906 r. jako przedstawiciel SDKPiL uczestniczy w IV zjeździe SDPRR, wchodzi z ramienia socjaldemokracji polskiej do Komitetu Centralnego SDPRR. W zażartej walce, jaka się toczy między kierunkiem mieńszewickim a bolszewickim, popiera zdecydowanie bolszewików. **Lenin już wówczas uważał Dzierżyńskiego za najbliższego bolszewikom działacza SDKPiL.**

W latach reakcji stołypinowskiej **Dzierżyński podwaja swe wysiłki, walczy nieubłaganie z likwidatorstwem** (oportunizmem dążącym do likwidacji ruchu rewolucyjnego). **W więzieniach carskich, na zesłaniu syberyjskim, w ciągu długich lat katorgi w kajdanach i na wolności — Feliks Dzierżyński był zawsze w pierwszych szeregach walczących.**

Ledwie uwolniony z kajdan przez rewolucję lutową **zjawia się w Komitecie Moskiewskim Partii Lenina - Stalina, na VI zjeździe partii,** który wszedł na drogę przygotowań do zbrojnego powstania. **Dzierżyński wybrany zostaje w skład kierownictwa. Walcząc o zwycięstwo i utrwalenie władzy proletariackiej w Rosji, Dzierżyński walczył jednocześnie o swoją „starą sprawę", o dobro polskiej klasy robotniczej, o dobro narodu polskiego.**

Był członkiem kierownictwa powstania zbrojnego. Jako bohater Października i jeden z organizatorów Rewolucji stanął wkrótce na szczególnie trudnym posterunku walki z podnoszącą głowę reakcją podsycaną i opłacaną z zewnątrz przez imperialistów. Dzięki swej nadludzkiej energii Dzierżyński z honorem wypełnił zadanie postawione przez partię, pokierował zwycięsko walką przeciw hydrze kontrrewolucji w obronie Republiki Radzieckiej, będącej ostoją i nadzieją całej postępowej ludzkości. Feliks Dzierżyński „karzący miecz rewolucji" i „postrach światowej burżuazji", przyjaciel i wierny żołnierz Lenina i Stalina — był i jest otoczony miłością i podziwem uciskanych i wyzyskiwanych całego świata.

Kiedy skończył się okres wojny domowej **partia posyła Dzierżyńskiego na front odbudowy ekonomicznej zrujnowanego kraju. I tu, podobnie jak w latach ubiegłych, wszystkie swe siły ofiaruje sprawie socjalizmu.**

Całe swe życie oddawał Dzierżyński bez reszty walce o zwycięstwo sprawy robotniczej. Zakończył swe życie na posterunku bojowym 20 lipca 1926 r.

„Gorejący płomień i bohaterska odwaga w walce z trudnościami" — tak scharakteryzował Towarzysz Stalin Feliksa Dzierżyńskiego w przemówieniu nad jego trumną.

Naród polski, który odzyskał wolność dzięki Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej i który buduje dziś fundamenty socjalizmu w oparciu o braterską pomoc potężnego Związku Radzieckiego, czci głęboko pamięć niezłomnego szermierza Rewolucji, Feliksa Dzierżyńskiego, będącego najwspanialszym ucieleśnieniem nierozerwalnych więzów łączących polski i rosyjski ruch rewolucyjny, symbolem wiecznej przyjaźni narodu polskiego i narodów Związku Radzieckiego.

Dziś, gdy polska klasa robotnicza wraz z całym ludem pracującym obchodzi uroczyście 33 rocznicę zwycięstwa Wielkiej Rewolucji Październikowej w wolnej od jarzma kapitalizmu i obcej przemocy Polsce Ludowej, Biuro Polityczne KC PZPR postanawia:

W związku z przypadającą w lipcu 1951 r. 25 rocznicą śmierci Feliksa Dzierżyńskiego:

a) przygotować szereg publikacji i zorganizować akcję wydawniczą, prasową i radiową w celu pełnego wyjaśnienia masom pracującym historycznej roli i wielkości bohaterskiej postaci Feliksa Dzierżyńskiego;

b) odsłonić w lipcu 1951 roku w Warszawie na placu Bankowym, mającym szczytne tradycje rewolucyjne, pomnik Feliksa Dzierżyńskiego;

c) w dniu tym wmurować tablice pamiątkowe w miejscach związanych z osobą Feliksa Dzierżyńskiego — w Warszawie, w Dąbrowie Górniczej, w Łodzi, Krakowie i Białymstoku;

d) zorganizować w Warszawie centralną wystawę poświęconą życiu i działalności Feliksa Dzierżyńskiego.

Depesza gratulacyjna
z okazji 33 rocznicy Wielkiego Października
Do Pana A. J. Wyszyńskiego
Ministra Spraw Zagranicznych ZSRR
Moskwa

Proszę przyjąć, Panie Ministrze, z okazji XXXIII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej moje najserdeczniejsze pozdrowienia i życzenia dalszych osiągnięć w pracy dla socjalizmu oraz w walce o trwały pokój.

Naród polski stoi niezłomnie u boku narodów Związku Radzieckiego, z którymi łączy go braterska i nierozerwalna przyjaźń.

(—) ZYGMUNT MODZELEWSKI

Życzenia młodych budowniczych socjalizmu
dla Komsomołu

WARSZAWA (PAP) — Zarząd Główny ZMP przesłał do CK Wszechzwiązkowego Leninowskiego Komunistycznego Związku Młodzieży — Komsomołu depeszę następującej treści:

W imieniu młodego pokolenia Polski Ludowej Związek Młodzieży Polskiej przesyła Wam gorące, bojowe pozdrowienia z okazji 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Młodzież polska, oddając wszystkie siły budowie socjalizmu w naszej ojczyźnie, natchniona jest w tej pracy przykładami wspaniałej młodzieży radzieckiej; Związek Młodzieży Polskiej, organizator, wychowawca i przywódca naszej młodzieży, kieruje się w swej pracy i walce bogatymi doświadczeniami, bohaterskiego, Leninowsko-Stalinowskiego Komsomołu, przewodnika całej postępowej młodzieży świata w jej walce o pokój i lepszą przyszłość ludu, zagrożoną przez agresywną politykę anglo-amerykańskich imperialistów.

Za Waszym przykładem, Związek Młodzieży Polskiej stawia przed sobą dumne zadanie — stać się pierwszym pomocnikiem i niezawodną rezerwą czołowego oddziału polskich mas pracujących, Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, prowadzącej nasz naród szeroką drogą budownictwa socjalistycznego.

W dniu Wielkiego Święta ludzi pracy całego świata, młodzi budowniczowie socjalizmu w Polsce, przesyłają Wam gorące życzenia nowych, wielkich osiągnięć w budownictwie komunizmu w Waszej Ojczyźnie, niezłomnej twierdzy pokoju kierowanej geniuszem Wielkiego Stalina, Wodza całej postępowej ludzkości.

Niech żyje bohaterski Leninowsko-Stalinowski Komsomoł, wzór i przewodnik postępowej młodzieży świata!

Niech żyje niezwyciężony, światowy front obrońców pokoju i demokracji z potężnym Związkiem Radzieckim na czele!

Niech żyje Wielki Wódz i Nauczyciel mas ludowych wszystkich krajów — TOWARZYSZ STALIN!

Uwaga, korespondenci, przodownicy pracy oraz redaktorzy gazetek ściennych!

Dziś, 7 listopada br. o godz. 16 nastąpi w ORZZ (ul. Traugutta 18) uroczyste otwarcie WYSTAWY PAŹDZIERNIKOWYCH GAZETEK ŚCIENNYCH.

Na otwarcie wystawy zaprasza się korespondentów, przodowników pracy oraz redaktorów gazetek ściennych, wszystkich zakładów pracy i instytucji.

Aleja Generalissimusa Stalina
w Pierrefitte w pobliżu Paryża
Lud Francji — Wyzwolicielowi narodów

GENEWA (PAP). — Jak donoszą z Paryża, w dniu 5 listopada w mieście Pierrefitte w pobliżu Paryża, na podstawie uchwały rady miejskiej została uroczyście przemianowana jedna z pryncypalnych ulic miasta na „Aleję Generalissimusa Stalina".

Uroczystość odsłonięcia pierwszej tabliczki z nazwą alei nastąpiła po masowym wiecu miejscowej ludności. Okolicznościowe przemówienie wygłosił burmistrz miasta Roger Freville. Na uroczystości obecny był również ambasador ZSRR we Francji — **Pawłow.** Odsłonięcie tabliczki nastąpiło przy dźwiękach hymnu radzieckiego i Marsylianki. Na tabliczce widnieje napis: **„Aleja Generalissimusa Stalina — wyzwoliciela narodów".**

O walce młodzieży krajów kolonialnych informuje

MŁODZIEŻ świata

ORGAN ŚWIATOWEJ FEDERACJI MŁODZIEŻY DEMOKRATYCZNEJ

Klasa robotnicza Łodzi i województwa melduje:

Wypełniliśmy nasze zobowiązania!

Dziesiątki tysięcy robotników łódzkich czynem uczciło Wielką Rocznicę

Proletariat Czerwonej Łodzi: włókniarze, odzieżowcy, metalowcy oraz pracownicy umysłowi witają 33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej i pozdrawiają bohaterski naród radziecki dumnymi meldunkami o wykonanych zobowiązaniach produkcyjnych.

Czyn Październikowy robotników naszego miasta został w pełni zrealizowany.

Miłość do Związku Radzieckiego znalazła swój wyraz w wielkim spontanicznym zrywie, który na cześć Rewolucji przyniósł naszemu krajowi korzyść o wielomilionowej wartości. Każdy metr towaru, każdy kilogram przędzy, każdy sukces w wykonaniu planów produkcyjnych — to najbardziej serdeczny dowód uczuć, jakie robotnicy Łodzi żywią dla kraju zwycięskiego socjalizmu.

Z honorem wypełniła swe zobowiązania załoga **ZPB IM. DZIERŻYŃSKIEGO.** Już na kilka dni przed terminem przędzalnia średnioprzędna Oddziału B oddała ponad plan 3.524 kg. przędzy, tkalnia 63.919 metrów tkanin, wykończalnia — 189.516 metrów tkanin, Oddział Kaliko — 9.028 metr. kwadratowych tkanin powlekanych.

ZAŁOGA ZPB IM. DZIERŻYŃSKIEGO DOTRZYMAŁA SŁOWA

W dniu wczorajszym **robotnicy Zakładów im. Dzierżyńskiego zameldowali o poważnym przekroczeniu swych zobowiązań.** Rozgłośnia radiowa mieszcząca się w tym zakładzie **zawiadomiła słuchaczy w całej Polsce, że przędzalnia dała w sumie ponad plan 7.000 kg. PRZĘDZY, TKALNIA — 100.000 mtr. tkanin, a WYKOŃCZALNIA — 150.000 mtr. tkanin ponad przyjęte zobowiązanie.**

* * *

Robotnicy **ZPB IM. STALINA** meldują: w przędzalni średnioprzędnej w ramach zobowiązań **18 przędek przeszło z obsługi 405 wrzecion na 504 wrzeciona.** Przewinięto 13 kompletów dużych bębnów i 16 małych. Załoga placu budowlanego wykończyła budowę szatni i łaźni.

Robotnicy przędzalni cienkoprzędnej realizują z nadwyżką plany produkcyjne tak, że w myśl zobowiązań **plan roczny zostanie ukończony do 29 listopada.**

Robotnicy przędzalni odpadkowej meldują, że tak jak postanowili, **wykonają plan roczny do 9 grudnia.** Wydział Remontu przędzalni **przeprowadził kapitalny remont 3 zespołów zgrzeblarskich.**

Załoga wykończalni do 13 listopada **da ponad plan 220.000 metrów tkanin.**

* * *

Robotnicy Czerwonego Widzewa, załoga **ZPB IM. 1 MAJA,** przędzalni średnioprzędnej, **wykonała ponad plan 16.000 kg. przędzy, przekraczając prawie dwukrotnie podjęte zobowiązania.** Prządki z cienkoprzędnej w myśl zobowiązania wykonały plan miesięczny **w 105,1 proc.** Skręcalnia zrealizowała zobowiązanie w 150 procentach, wykonując **410.334 kg.-numerów.**

* * *

111 tkaczek z ZPB IM. MARCHLEWSKIEGO w ramach Czynu Październikowego **przeszło z obsługi 2 krosien na 4. Maria Pańczyk** wykonuje swą bazę w 117 proc. (zobowiązała się w 105), **Honorata Klucha** osiąga 107,5 proc. wydajności i 98 proc. I gatunku, przekraczając znacznie swe zobowiązanie.

* * *

Wspaniale rozwinął się ruch wielowarsztatowy w **ZPB IM. OKRZEI,** gdzie dzięki przejściu na obsługę większej ilości krosien **uruchomiono 36 nowych warsztatów.** Wykończono całkowicie prace przy założeniu pędni w tkalni.

* * *

W poczuciu dobrze wypełnionego obowiązku witają doniosłą rocznicę robotnicy z **ZPW IM. REYMONTA.** W skręcalni o 1 proc. zmniejszono ilość odpadków wygospodarowując w ten sposób **400 kg. przędzy.** W przędzalni angielskiej powstały dwie brygady pracy zespołowej, dzięki czemu zmniejszono o 4 osoby stan każdej grupy. Oddział mechaniczny przerobił 300 kg. żelaza z odpadków na różne części do maszyn, uzyskując w ten sposób znaczne oszczędności.

* * *

W **ZPDz. IM. PAWŁA FINDERA** wielkie sukcesy odniósł ruch wielo warsztatowy. **Dziewiarze przeszli z obsługi 20 maszyn oczkarkowych na 30.** Dziewiarka ob. Łuszczyńska poświęciła 12 godzin na doszkalanie młodych sił, nie wykonujących bazy, przyczyniając się do wydatnego podniesienia wydajności pracy w dziewiarni.

* * *

Oddział VI **ZPW IM. WIOSNY LUDÓW dał ponad plan 2.300 mtr. tkanin.**

W **ZPP IM. ZUBRZYCKIEGO** odnowiono szatnię dla robotników, magazyny i kotłownię.

Załoga **FABRYKI CEWEK NR 2** przekroczyła swe zobowiązanie wykonując plan miesięczny zamiast w 102 — w 105 proc. Sposobem gospodarczym wykonano nowe pomieszczenia dla konusiarek.

Metalowcy i elektrotechnicy z **ZAKŁADÓW WYTWÓRCZYCH TRANSFORMATORÓW I URZĄDZEŃ TERMOTECHNICZNYCH M-31** wykonali w oddziale montowni silników ponadplanową produkcję wartości 105.000 zł., a w oddziale montowni transformatorów — wartości 195.000 zł. Indywidualne zobowiązania zrealizowali **tow. tow. Szcześniak, Dziedziczak, Sobczak, Fortuna i Olczyk,** którzy znacznie przekroczyli wykonanie swych baz produkcyjnych.

Robotnicy **ZPJG IM. WRÓBLEWSKIEGO wykonali ponad plan 197 tys. metrów tkanin.**

Załoga **ZPW IM. OSSOWSKIEGO** składa na dzień Wielkiej Rocznicy Państwu w darze **831 kg. przędzy,** wyprodukowanej ponad plan.

* * *

CHŁOPI REALIZUJĄ ZOBOWIĄZANIA

W 100 procentach wykonali swe zobowiązania robotnicy rolni i chłopstwo pracujące województwa łódzkiego, przyłączając się wraz z robotnikami do uroczystego obchodu 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji.

Chłopi gromady **Nowe Złotno** powiat Łódź - Wielka wkopali 97 słupów pod linię radiowęzła, wykopali 1.500 metrów rowu odwadniającego, zasadzili 500 sztuk drzew owocowych. Jako Czyn Październikowy **odstawili ponad plan 26 kwintali zboża, 12 sztuk trzody chlewnej i 34 szt. cieląt oraz zakontraktowali już na rok następny 14 sztuk trzody chlewnej.**

Gorzelnia Inczew w powiecie sieradzkim wykonując zobowiązanie zaoszczędziła 600 ton węgla, wartości 19.800 zł. Cegielnia zespołu Faustianka Mokrsko i Ożarów powiatu wieluńskiego **wykonała ponad plan 200.000 szt. cegieł, dając Państwu ponad 69.000 zł.**

W PGR Chodów (w powiecie kutnowskim) **wykopano 3 ha buraków ponad plan.** Robotnicy gospodarstwa Chełmo w powiecie radomszczańskim **zorganizowali 14-osobową brygadę wykopkową, która wzięła udział przy kopaniu ziemniaków na Ziemiach Zachodnich.**

Pracownicy Warsztatów Mechanicznych w Łęczycy **zaoszczędzili 2.500 złotych.** Przepracowali oni 384 roboczo-godzin przy budowie nowej stolarni oraz nowych pieców na hali obrabiarek.

W ramach Czynu Październikowego Zarządu Okręgu PGR w Łodzi, uruchomiony został przy Zarządzie **Ośrodek Szkoleniowy, w którym robotnicy PGR pogłębiać będą swą wiedzę z dziedziny agronomii, podnosząc w ten sposób jeszcze bardziej wydajność pracy i szybciej realizując zadania Planu 6-letniego.**

Uroczyste posiedzenie Rady Moskiewskiej na cześć 33 rocznicy Wielkiego Października

MOSKWA (PAP). — Na uroczystym posiedzeniu Rady Moskiewskiej wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej, poświęconym uczczeniu 33 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej referat zasadniczy wygłosił członek Biura Politycznego KC WKP(b) — Marszałek Bułganin.

Delegacja polskich mas pracujących przybyła do Moskwy na uroczystości 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej

MOSKWA (PAP) — Do Moskwy przybyła dnia 5 bm. w godzinach wieczornych delegacja polskich mas pracujących z sekretarzem KC PZPR — **tow. Edwardem Ochabem** na czele, zaproszona na uroczystości ku czci 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Na Dworcu Białoruskim delegację serdecznie powitali przedstawiciele KC WKP(b) i Komitetu Słowiańskiego ZSRR, a ze strony polskiej — członkowie Ambasady R. P. w Moskie z ambasadorem Jasińskim na czele.

Członkowie delegacji polskiej obecni byli na uroczystej **Akademii w Teatrze Wielkim ku czci 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.** Członkowie delegacji obecni będą również na Placu Czerwonym w Moskwie podczas **defilady wojskowej i manifestacji ludności** stolicy w dniu dzisiejszym.

Wystawa „Polsko-radzieckie braterstwo broni" — hołdem żołnierzy ludowego Wojska Polskiego dla Chorążego Pokoju — Towarzysza Stalina

WARSZAWA (PAP) — W dniu 6 bm. odbyła się w Muzeum W. P. w Warszawie uroczystość otwarcia wystawy, poświęconej **polsko - radzieckiemu braterstwu broni** — zorganizowanej przez Wojsko Polskie dla uczczenia XXXIII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Na uroczystość przybył Prezydent RP — Bolesław Bierut.

W uroczystości wzięli udział: członek Rady Państwa dr **H. Kołodziejski,** członkowie rządu z premierem **J. Cyrankiewiczem,** wicepremierami **— H. Minceм i A. Korzyckim** oraz ministrem Obrony Narodowej — Marszałkiem Polski — **K. Rokossowskim** na czele, generalicja W. P. i przedstawiciele świata kulturalnego Stolicy.

Uroczystość zagaił szef Głównego Zarządu Politycznego W. P. — gen. bryg. **M. Naszkowski,** który powiedział m. in.:

„Przygotowaniem wystawy na temat „Radziecko - polskie braterstwo broni" — Wojsko Polskie wyraża swą głęboką przyjaźń i przywiązanie dla bohaterskiej Armii Radzieckiej, u boku której walczył nasz żołnierz o wolność Polski i u boku której dziś pełni straż pokoju w obliczu knowań amerykańskich agresorów.

Polsko - radzieckie braterstwo broni wyrosło z rewolucyjnych tradycji wspólnej walki rosyjskiej i polskiej klasy robotniczej o wolność i socjalizm.

Nicią przewodnią wystawy, którą Wojsko Polskie przygotowało dla uczczenia 33 rocznicy Rewolucji Październikowej jest kierownicza rola Towarzysza STALINA w dziele zwycięstwa nad hitleryzmem, w dziele wyzwolenia Polski.

Niechże wystawa ta będzie skromnym hołdem naszego żołnierza dla Tego, pod którego naczelnym kierownictwem walczyły dywizje nasze w czasie wojny, a który dziś przewodzi nam w walce o pokój".

Uroczysta akademia w Warszawie poświęcona uczczeniu XXXIII rocznicy Wielkiej Rewolucji

WARSZAWA (PAP). — Dnia 6 bm. w Teatrze Polskim w Warszawie z inicjatywy Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej odbyła się uroczysta akademia poświęcona uczczeniu XXXIII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Na akademię przybył przewodniczący Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Prezydent RP — Bolesław Bierut, który zajął miejsce w loży honorowej wraz z członkiem Biura Politycznego KC PZPR wicepremierem H. Mincem.

W prezydium obok przewodniczącego akademii — członka Biura Politycznego KC PZPR, członka Rady Państwa, prezesa NIK — **Jóźwiaka-Witolda,** z dwóch stron zasiedli: członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR **premier Józef Cyrankiewicz,** ambasador ZSRR — **W. Z. Lebiediew,** członek Biura Politycznego KC PZPR, minister Obrony Narodowej, **Marszałek Polski — K. Rokossowski,** członek Biura Politycznego KC PZPR, podsekretarz stanu w prezydium Rady Ministrów — **J. Berman,** członek Biura Politycznego KC PZPR, **wicemarszałek Sejmu — R. Zambrowski,** przewodniczący delegacji radzieckiej, przewodniczący Komitetu Słowiańskiego ZSRR — **gen. A. Gundorow,** delegat Towarzystwa Przyjaźni Chińsko - Radzieckiej, **Ge Bau-czuan,** członek Biura Politycznego, **sekretarz KC PZPR — Z. Nowak,** członek KC PZPR minister Spraw Zagranicznych — **Z. Modzelewski,** członek KC PZPR, budowniczy Polski Ludowej, red. „Nowych Dróg" — **F. Fiedler,** członkowie delegacji radzieckiej: **prof. I. Isajew, dr M. Kazancewa i kandydat nauk hist. I. Chrienow,** sekretarz NKW ZSL — **Ozga-Michalski, prof. Infeld, przewodnicząca Ligi Kobiet — A. Musiałowa, rektor Wasilkowski oraz przodownicy pracy i przedstawiciele świata kulturalnego.**

Po odegraniu hymnu polskiego i radzieckiego akademię zagaił członek Biura Politycznego KC PZPR, członek Rady Państwa — **Jóźwiak-Witold.**

Huczne oklaski i okrzyki na cześć Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, na cześć organizatorki jej zwycięstw — partii Lenina — Stalina — na cześć wieczystej przyjaźni polsko - radzieckiej — towarzyszą słowom mówcy.

Referat zasadniczy wygłasza członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR, premier Józef Cyrankiewicz.

(Referat premiera Józefa Cyrankiewicza podajemy oddzielnie).

Po wielokrotnie przerywanym burzliwymi oklaskami przemówieniu premiera zrywa się długo **nieustająca owacja. Uczestnicy akademii wyrażają swe uczucia braterskiej przyjaźni dla narodów Związku Radzieckiego, dla genialnego Wodza postępowej ludzkości — Generalissimusa Józefa Stalina, manifestują niezłomną wolę walki o urzeczywistnienie w Polsce ideału Wielkiego Października pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej przewodniczącego — Prezydenta R. P. Bolesława Bieruta. Wznoszą się okrzyki na cześć bohatera Stalingradu — Marszałka Rokossowskiego.**

Potężnie brzmi: „STA — LIN, BIE — RUT, PO — KÓJ".

Wśród wielkiego entuzjazmu zebranych został jednomyślnie uchwalony tekst **listu do Generalissimusa Józefa Stalina.**

Serdecznie witany zabiera głos ambasador ZSRR — W. Z. Lebiediew.

W imieniu Komitetu Słowiańskiego ZSRR wita zebranych przewodniczący delegacji radzieckiej na uroczystości Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej — **Aleksander Gundorow.**

Czołowi przodownicy pracy z fabryk i ze wsi składają meldunki o wykonaniu i przekroczeniu zobowiązań, podjętych dla uczczenia Wielkiego Października.

Orkiestra gra „Międzynarodówkę", której bojowe słowa podchwytują, stojąc wszyscy zgromadzeni na sali.

Doniosła inicjatywa pokojowa ZSRR

RZĄD ZSRR, w nocie z dnia 3 listopada, skierowanej do rządów Francji, USA i W. Brytanii, zaproponował zwołanie Rady Ministrów Spraw Zagranicznych USA, W. Brytanii, Francji i ZSRR dla rozpatrzenia sprawy wykonania układu poczdamskiego o demilitaryzacji Niemiec.

Nota rządu radzieckiego wskazała, że tak uchwały konferencji nowojorskiej z dnia 19 września br., które zadecydowały o rozpoczęciu JAWNEJ REMILITARYZACJI, jak i konferencja 8 ministrów Spraw Zagranicznych ZSRR i krajów demokracji ludowej, która wysunęła propozycje dokonania DEMILITARYZACJI i pokojowego uregulowania całokształtu problemu niemieckiego, dotyczą spraw o tak doniosłym znaczeniu dla zabezpieczenia pokoju, iż konieczne jest przedyskutowanie ich na konferencji czterech ministrów Spraw Zagranicznych.

Rząd radziecki wystąpił więc z nową pokojową inicjatywą o niezwykle doniosłym znaczeniu. Propozycja ta przychodzi w momencie, kiedy imperialiści amerykańscy, depcząc uchwały Poczdamu, tworzą już regularną armię niemiecką.

W myśl planów Guderiana, Manteuffla, Schwerina i innych znanych hitlerowskich generałów, formuje się już wielki korpus zmotoryzowanej „policji", która jest niczym innym, jak formą **regularnej armii faszystowskiej.** W myśl zalecenia wysokiego komisarza USA, Mc Cloya przygotowuje się w Trizonii ustawę o wprowadzeniu powszechnej służby wojskowej. Fakty te oraz wiele innych świadczą, że remilitaryzacja Niemiec Zachodnich postępuje w szybkim tempie, co stanowi niezwykle **poważne zagrożenie pokoju świata.**

W pierwszym rzędzie zaniepokojone są polityką mocarstw zachodnich te narody, które w czasie II wojny światowej padły ofiarą najazdu hitlerowskiego. Narody polski, francuski, czechosłowacki, belgijski, holenderski, norweski nie zapomniały o straszliwych doświadczeniach ostatniej wojny. **Również olbrzymia większość narodu niemieckiego wypowiada się przeciw polityce remilitaryzacji.**

Naród radziecki, który w czasie wojny dźwigał brzemię walki i rozgromił faszyzm, wyraża obecnie swoją polityką zdecydowanego przeciwstawiania się remilitaryzacji Niemiec Zachodnich dążenia wszystkich narodów europejskich.

Konferencja czterech ministrów Spraw Zagranicznych miałaby na celu usunięcie rozbieżności w stanowisku czterech mocarstw wobec zagadnienia Niemiec. Nikt nie może zaprzeczyć, że przedyskutowanie tych spraw przez Radę Czterech Ministrów Spraw Zagranicznych jest obecnie **palącą koniecznością w interesie POKOJU i żywotnych interesów narodów Europy.**

Dlatego też naród polski, który tak bardzo ucierpiał w wyniku agresji hitlerowskiej, z radością wita pokojową inicjatywę ZSRR, widząc w niej jeszcze jeden dowód niezłomnej postawy wielkiego kraju socjalizmu, niezmordowanego w walce o zabezpieczenie pokoju.

Koreańska Armia Ludowa rozwija natarcie w kierunku Anczu

PEKIN (PAP). — W komunikacie dowództwa naczelnego Ludowej Armii Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, ogłoszonym w dniu 5 listopada podaje się, że **na wszystkich odcinkach frontu wojska Armii Ludowej rozwijały aktywne działania wojenne przeciwko wojskom amerykańskim i południowo-koreańskim.**

W rejonie na północ od Anczu oddziały Armii Ludowej kontynuowały pomyślnie natarcie w kierunku miasta Anczu. Nieprzyjaciel ściąga ku linii frontu świeże oddziały i usiłuje powstrzymać posuwanie się wojsk Armii Ludowej.

Na wybrzeżu wschodnim w rejonie na północ od Hamhyng oddziały Armii Ludowej silnymi kontratakami zatrzymały natarcie Amerykanów. W rejonach na północ od Bugtheng i Sendżin wojska Armii Ludowej toczyły walki obronne.

Wynalazek radziecki, który należy upowszechnić

Pomysł inż. Frołowa zastosowano po raz pierwszy w transporcie łódzkim z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji

Komitet Wojewódzki PZPR w Łodzi podjął inicjatywę upowszechnienia wynalazku inżyniera radzieckiego — Frołowa, usprawniającego proces wyładunku.

W tych dniach odbyła się w KW konferencja kierowników wydziałów transportowych placówek gospodarczych, handlowych i komunikacyjnych. Na konferencji, postanowiono zastosować w praktyce również i u nas wynalazek inż. Frołowa

W dniu wczorajszym, oddział samochodowy PKP przy Łodzi - Kaliskiej **na cześć 33 rocznicy Rewolucji Październikowej zastosował w praktyce ten wynalazek.**

Na trzytonowym samochodzie ciężarowym ustawiono zsypywacz inż. Frołowa. Robotnicy naładowali auto żwirem. Po bokach zsypywacza przymocowano dwie żelazne linki. Szofer, tow. Tupadło podjechał ze żwirem do miejsca przeznaczenia. Robotnicy zaczepili końce linek do wbitego w ziemię pala. Auto powoli rusza. Linki naprężają się jak struny. Zsypywacz ściąga automatycznie żwir na ziemię. **Cała operacja trwa dosłownie 10 sekund. Auto zostało wyładowane. Próba wypadła wyśmienicie.**

Dotychczas wyładowanie trzytonowej ciężarówki wymagało około godziny czasu. Wyładowanie ładunku systemem inż. Frołowa oznacza więc rewolucyjny przełom w transporcie.

Jak się dowiadujemy, wynalazek inż. Frołowa będzie po raz wtóry wypróbowany w dniu dzisiejszym przez PKS.

Zastosowanie tego rewelacyjnego wynalazku w skali ogólnokrajowej przyniesie nam ogromne oszczędności.

Nie wątpimy, że kierownicy wydziałów transportowych, korzystać będą w pełni z nowego wynalazku radzieckiego inżyniera.

—x—

Akademia dziennikarzy w rocznicę Rewolucji

Staraniem Zarządu Głównego oraz Zarządu Oddziału Warszawskiego Zw. Zaw. Dziennikarzy RP odbyła się 5 bm. w Teatrze Narodowym uroczysta akademia, poświęcona 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Referat pt. „W 33 rocznicę Rewolucji Październikowej" wygłosił kierownik Wydziału Prasy i Wydawnictw KC PZPR, red. St. Staszewski.

Zebrani uchwalili następnie wysłanie listu do dziennikarzy radzieckich.

PPB Łódź wykonało już plan roczny

Jak wynika z meldunków, złożonych przez poszczególne oddziały, Państwowe Przedsiębiorstwo Budowlane — Zjednoczenie Łódzkie — wykonało w dniu 4 listopada, a więc na dwa dni przed terminem, roczny plan produkcyjny w 101 proc.

Dziś, dnia 7 listopada b. r. o godz. 17-ej w Teatrze im. St. Jaracza, ul. Jaracza 27, odbędzie się

Uroczysta Akademia

z okazji

XXXIII-ej Rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej

Na Akademii referat wygłosi I-szy Sekretarz Komitetu Łódzkiego PZPR — tow. *Paweł Wojas.*

Komitet Łódzki
Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Okręgowa Rada Związków Zawodowych organizuje dziś 7 listopada br. o godz. 16.30 w sali teatralnej ORZZ, ul. Traugutta 18,

Uroczystą Akademię

z okazji 33 rocznicy Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Po części oficjalnej nastąpi bogata część artystyczna.

Na powyższą akademię zapraszamy przodowników pracy i członków Związków Zawodowych.

Zdajemy sobie jasno sprawę, że fundamentem i motorem nowej epoki w życiu naszego narodu jest przyjaźń i pomoc Związku Radzieckiego.
Bolesław Bierut

Przy pomocy Związku Radzieckiego

☆ ☆

Dokument wolności narodów

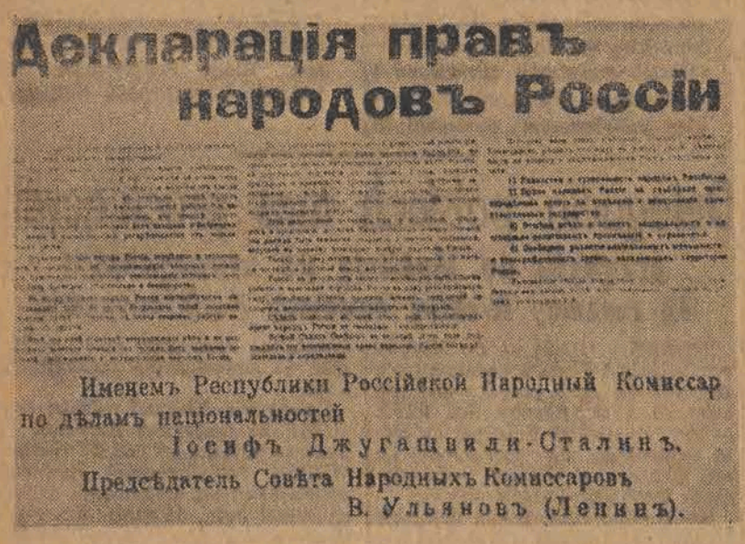
Декларація правъ народовъ Россіи

Именемъ Республики Россійской Народный Комиссар по дѣламъ національностей
Іосифъ Джугашвили-Сталинъ.
Предсѣдатель Совѣта Народныхъ Комиссаровъ
В. Ульяновъ (Ленинъ).

Jednym z pierwszych aktów ustawodawczych rewolucyjnej władzy mas pracujących Rosji była Deklaracja Praw Narodów Rosji — uchwała rządu radzieckiego podpisana przez Lenina i Stalina.

Mówi ona o równouprawnieniu narodów, ujarzmionych dawniej przez carat i zapewnia im prawo do samostanowienia o sobie.

Zwycięska rewolucja przekreśliła raz na zawsze wszelkie układy o rozbiorach, zawarte między zaborcami i uznała prawo narodu polskiego do niepodległego bytu.

Tym uroczystym aktem władza radziecka określiła na zawsze swój stosunek do narodu polskiego i oparła go na podstawach przyjaźni i braterstwa, kierując się zasadą proletariackiego internacjonalizmu. Ten stosunek nie zmienił się nawet wtedy, kiedy władcy Polski przed wrześniowej uprawiali wrogą politykę wobec Związku Radzieckiego, stając się narzędziem międzynarodowego kapitału.

Armia, która przyniosła nam wolność

Wielka Rewolucja Październikowa otworzyła nową kartę historii ludów, zamieszkujących ziemie dawnego imperium carów.

Likwidacja władzy obszarników i kapitalistów na rozległych terenach Europy i Azji, przykład zwycięskiego budownictwa socjalizmu — stały się równocześnie natchnieniem dla wszystkich ludzi, walczących o wolność i zniesienie wyzysku człowieka przez człowieka.

Naród polski nigdy nie zapomni, że to właśnie zwycięska Rewolucja Rosyjska pierwsza na świecie uznała jego prawo do samodzielnego, niepodległego bytu.

Naród polski nie zapomni, że zawdzięcza bohaterskiej Armii Radzieckiej wyzwolenie swe z okrutnej niewoli hitlerowskiego faszyzmu. Jej zwycięstwa uchroniły nas od zagłady, gotowanej narodowi polskiemu ze strony faszystowskich katów oraz zapewniły nam możliwość przystąpienia do budownictwa socjalistycznego również w naszym kraju.

Naród polski z ufnością dziś patrzy w przyszłość. Budując lepsze jutro, kładąc fundamenty socjalizmu — wiemy, że u podstaw tego budownictwa leży braterska pomoc wielkiego mocarstwa zwycięskiego socjalizmu — pomoc gospodarcza, polityczna i ideologiczna.

Tej pomocy zawdzięczamy nasze wszystkie dotychczasowe sukcesy na drodze do socjalizmu. Dzięki pomocy Związku Radzieckiego wykonamy nasz wielki Plan Sześcioletni.

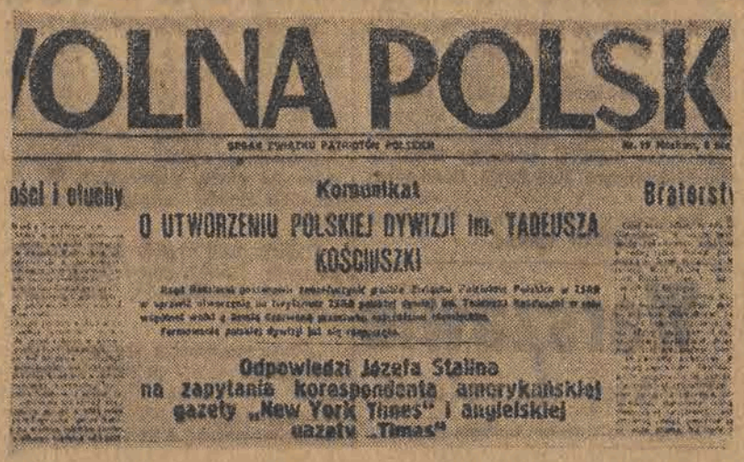
WOLNA POLSK

ości i otuchy

Komunikat
O UTWORZENIU POLSKIEJ DYWIZJI im. TADEUSZA KOŚCIUSZKI

Odpowiedzi Józefa Stalina na zapytania korespondenta amerykańskiej gazety „New York Times" i angielskiej gazety „Times"

Braterst

Braterstwo na wieczne czasy

Dzięki osobistemu poparciu Towarzysza Stalina powstało w latach wojny na ziemi radzieckiej Odrodzone Wojsko Polskie, które stanęło u boku Armii Radzieckiej do walki z hitlerowskim wrogiem.

Wspólny szlak bojowy, prowadzący od Lenino aż do Berlina scementował na wieczne czasy polsko - radzieckie braterstwo broni. Żołnierz radziecki nie szczędził trudu i krwi swojej, aby przyśpieszyć zwycięstwo nad barbarzyńskim faszyzmem i wyzwolenie polskiego narodu.

Dziś zwycięska Armia Radziecka, pogromczyni faszyzmu, stoi na straży pokoju, znów zagrożonego przez imperialistów.

Związek Radziecki ostoją pokoju

Oczy całej ludzkości, pragnącej pokoju, skierowane są dziś na Związek Radziecki, który skutecznie przeciwstawia się próbom imperialistów wywołania nowej pożogi wojennej.

Naród radziecki, kierowany przez doświadczoną Partię Bolszewików z Towarzyszem **Stalinem** na czele, nieustannie daje dowody zdecydowanej woli pokojowego budownictwa. Masy pracujące Związku Radzieckiego codzienną pokojową pracą manifestują swą wolę utrwalenia pokoju.

Sto osiemnaście milionów podpisów, złożonych pod Apelem Sztokholmskim w Związku Radzieckim, jest wyrazem uczuć radzieckiego społeczeństwa, oddanego sprawie pokojowego budownictwa komunizmu.

Usiłowania imperialistów idące w kierunku wywołania nowej wojny napotykają na zdecydowany opór Związku Radzieckiego, którego przedstawiciele raz po raz na arenie międzynarodowej demaskują podżegaczy wojennych jako wrogów całej ludzkości.

Nieustanna walka o pokój, prowadzona przez Związek Radziecki, zyskała mu uczucia miłości wszystkich ludzi na świecie, pragnących spokojnej, szczęśliwej przyszłości dla siebie i dla swych dzieci.

Związek Radziecki stał się ostoją międzynarodowego ruchu obrońców pokoju, ogarniającego cały świat.

Sojusz polsko-radziecki

podstawą naszych osiągnięć

Było to 21 kwietnia 1945 r. Armia Radziecka okrążyła Berlin, toczyła ciężkie walki w Saksonii. W łunach pożarów dogorywał hitleryzm. W tym to dniu podpisano w Moskwie układ o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy powojennej polsko - radzieckiej. Nazajutrz ogłoszono tekst układu. Miliony czytelników czytało:

„Wysokie układające się strony zobowiązują się również po zakończeniu obecnej wojny z Niemcami użyć wspólnie wszystkich środków, będących w ich rozporządzeniu, aby usunąć wszelką groźbę ponownej agresji ze strony Niemiec lub jakiegokolwiek innego państwa, które sprzymierzyłoby się z Niemcami bezpośrednio lub w jakiejkolwiek innej formie".

Waga tego postanowienia jest dla wszystkich jasna i oczywista.

Amerykanie tworzą dziś w Trizonii nowy Wehrmacht. Zapowiedziano już oficjalnie sformowanie dziesięciu zmotoryzowanych faszystowskich dywizji. Tworzy się już korpus uzbrojonej po zęby, rzekomej „policji" zachodnio - niemieckiej, będącej zamaskowaną formą regularnej armii. Ci, którzy 21 kwietnia 1945 r. uciekali w popłochu przed zwycięskimi dywizjami Armii Radzieckiej, prowadzą dziś znów bezczelną, antypolską kampanię. Schumacher cynicznie stwierdza: „Niemcy są gotowi chwycić za broń. Powinniśmy doprowadzić do tego, by wojna toczyła się nad Wisłą i Niemnem".

Oczywiście szowiniści, militaryści, hitlerowcy z Trizonii nie ośmieliliby się rozpocząć akcji bez zachęty i aktywnej pomocy z zewnątrz. Tę pomoc i zachętę ofiarują im amerykańscy imperialiści. Oni to judzą przeciw ZSRR i Polsce Ludowej. Oni to wkładają hitlerowskim zbrodniarzom wojennym broń do ręki rzekomo w imię „obrony zachodniej cywilizacji". **„Bez uzbrojenia Niemców — powiedział amerykański podżegacz wojenny, senator Taft — nie utrzymamy cywilizacji zachodniej".**

Ale jeżeli polscy murarze wznoszą dziś mury nowej, socjalistycznej Warszawy, jeżeli brygady zetempowskie budują Nową Hutę, z wiarą, że ich praca kładzie fundament pod lepsze, szczęśliwsze życie dla nich i dla przyszłych pokoleń narodu polskiego, dzieje się to jedynie dlatego, że **istnieje dziś na świecie siła, która skutecznie walczyła, walczy i będzie walczyć przeciw wszelkim organizatorom wojen i przeciw wszelkim próbom wskrzeszania hitleryzmu w jakiejkolwiek formie. Siłą tą jest Związek Radziecki.**

Solidarność Polski Ludowej ze Związkiem Radzieckim, wspólna droga i wspólna walka przeciw wspólnym wrogom jest najlepszym zabezpieczeniem naszej niepodległości i suwerenności.

Sojusz polsko - radziecki, przyjaźń, solidarność i braterska współpraca z ZSRR jest więc podstawą wszystkich naszych osiągnięć.

Masy pracujące Polski Ludowej wiedzą dobrze, jak **nieugięcie i stanowczo walczy ZSRR z imperialistyczną polityką agresji i odbudowy niemieckiego militaryzmu.** Pamiętamy wszyscy konferencję warszawską z czerwca 1948 r., która zdemaskowała i napiętnowała sprzeczną z postanowieniami poczdamskimi politykę trzech mocarstw zachodnich, która wobec świata stwierdziła, że granica na Odrze i Nysie jest niezachwianą granicą pokoju. Kilkanaście dni zaledwie dzieli nas od ogłoszenia w Pradze deklaracji ośmiu ministrów spraw zagranicznych, która nie tylko wskazała odpowiedzialnych za remilitaryzację Trizonii, ale także dała pozytywny program pokojowego rozwiązania sprawy niemieckiej. Każdy też Polak wie, że **powstanie Niemieckiej Republiki Demokratycznej, tej podstawowej siły narodu niemieckiego w jego walce o pokój i demokratyzację, to owoc mądrej, przewidującej, konsekwentnej polityki ZSRR.**

Ale sojusz i współpraca ze Związkiem Radzieckim to nie tylko zabezpieczenie naszej niepodległości i suwerenności. Współpraca ta to opoka, na której powstaje Polska Socjalistyczna. Dzięki pomocy ZSRR obaliliśmy władzę obszarników i kapitalistów, przeprowadziliśmy rewolucyjne reformy społeczne i ustanowiliśmy władzę ludową. Dzięki temu sojuszowi i współpracy wykonaliśmy przedterminowo i z nadwyżką Plan 3-letni, a obecnie przystąpiliśmy do realizacji gigantycznego Planu 6-letniego.

Rozwój gospodarczy Polski byłby nie do pomyślenia bez finansowej, technicznej, gospodarczej i naukowej pomocy ze strony Związku Radzieckiego.

Na wszystkich frontach naszej walki o zbudowanie podstaw socjalizmu w Polsce, a więc na wszystkich frontach walki o realizację Planu 6-letniego przykład, pomoc i doświadczenia radzieckie odgrywają decydującą rolę.

W dziele budownictwa spółdzielczości na wsi, w dziele rozszerzania sieci spółdzielni produkcyjnych **bezcenną pomocą są doświadczenia kołchoźników radzieckich.** Liczne wycieczki naszych chłopów do ZSRR pozwoliły zapoznać się im gruntownie z systemem pracy i z życiem kołchoźników.

Uczestnicy tych wycieczek niosą na naszą wieś słowa prawdy o przewadze gospodarki zespołowej nad rozdrobnioną gospodarką indywidualną. Ich wrażenia i nauki, jakie wynoszą z wycieczek do ZSRR, są potężną bronią w walce z wrogiem klasowym — kułakiem i jego zausznikiem.

Nieodzownym warunkiem zbudowania socjalizmu jest stworzenie przodującej nauki i sztuki. Trudna jest walka z pozostałościami nieprzezwyciężonych do końca wpływów ideologii burżuazyjnej w dziedzinie nauki, literatury, malarstwa, muzyki, teatru. **I jeżeli w tej dziedzinie notujemy niewątpliwe sukcesy, zawdzięczamy to w decydującej mierze wzrostowi i stałemu bogaceniu się form współpracy naukowej i kulturalnej ze Związkiem Radzieckim.** Wzrastająca popularność i poczytność książki radzieckiej w Polsce, powszechne zainteresowanie filmem i teatrem radzieckim, wycieczki radzieckich literatów, naukowców, dziennikarzy i nauczycieli do Polski, czy też polskich działaczy kulturalnych, muzyków, architektów, historyków i dziennikarzy do Związku Radzieckiego — wszystko to stanowi bezcenną pomoc w walce o socjalistyczną naukę i sztukę w Polsce.

Nie ma dziedziny życia i pracy w Polsce Ludowej, w której pomoc radziecka, doświadczenia radzieckie nie stanowiłyby oręża w walce o socjalizm, w walce przeciw wrogowi klasowemu. Są one bronią w ręku polskiej klasy robotniczej, w ręku pracującego chłopstwa, w ręku polskiej inteligencji twórczej.

Dlatego też wszyscy Polacy, którzy swoim trudem i znojem wznoszą gmach Polski socjalistycznej zwracają się w 33 rocznicę Rewolucji Październikowej z uczuciami głębokiej wdzięczności, przyjaźni i miłości ku naszemu potężnemu sojusznikowi, Związkowi Radzieckiemu i ku wielkiemu przyjacielowi Polski, JÓZEFOWI STALINOWI.

P. M.

Dzieła Lenina i Stalina — naszym drogowskazem

Polscy robotnicy z dzieł Lenina i Stalina czerpią siły do walki i zwycięstw.

W. Jóźwiak — przędzarz z ZPB im. Stalina: Szkolenie partyjne, nauka marksizmu-leninizmu uczy nas wiązać pracę partyjną z zawodową. Uczy nas stosować w praktyce nieśmiertelne nauki Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina, uczy nas walczyć o produkcję i wykrywać w tej walce wrogów klasowych.

J. Bartczak — tkaczka z ZPB im. Stalina: Historia WKP (b) i „Zagadnienia leninizmu" otworzyły mi oczy na wiele spraw, dały mi wytyczne w mej pracy partyjnej i zawodowej. Z doświadczeń WKP (b) uczę się wytrwałości, hartuję swą wolę, wyrabiam w sobie poczucie proletariackiej solidarności z międzynarodową klasą robotniczą.

I. Wieliszkowa — składaczka z ZPB im. Dzierżyńskiego: Dzięki poznaniu Historii WKP (b) stałam się przodownicą pracy, o 50 proc. podniosłam wykonanie bazy produkcyjnej.

Uczymy się od Aleksandra Czutkicha

Czerpiemy z doświadczeń znanego już dziś nie tylko w Związku Radzieckim, lecz we wszystkich krajach demokracji ludowej, **stachanowca Aleksandra Czutkicha** — mówi ZMP-ówka tkaczka z ZPB im. Dzierżyńskiego, ob. **Barbara Sznycer.** — On nas nauczył walczyć o wyższą jakość produkcji. On nam pokazał, jak organizować zespołową pracę, przynoszącą jak najlepsze wyniki.

Podczas swego ostatniego pobytu w Łodzi Aleksander Czutkich zapoznał nas z zupełnie nowymi, nieznanymi nam formami pracy. Opowiedział nam, jak pracuje jego zespół, jak co dzień urządza krótkie narady wytwórcze, co dzień rozpatruje wyniki swej pracy. Na podstawie tych wskazówek utworzyliśmy niedawno nową brygadę, składającą się z 36 ZMP-owców.

Podstawą naszej pracy są codzienne krótkie odprawy, cotygodniowe narady wytwórcze i szeroko stosowana pomoc koleżeńska. W ten sposób **wspólnie usuwamy braki, wspólnie radzimy nad ulepszeniem produkcji, uczymy się nawzajem od siebie.**

Każdego dnia zespół nasz uzyskuje coraz lepsze wyniki. Na Czutkichu wzoruje się również nasz majster, tow. Rogowski, który troskliwie opiekuje się naszym zespołem.

Już dzisiaj w naszych zakładach istnieje kilka brygad „czutkichowców". Będzie ich coraz więcej. Rozwijać się one będą we wszystkich zakładach. **Aleksander Czutkich wskazał nam drogę do zwycięskiego wykonywania naszych planów produkcyjnych.**

wykonujemy plan budowy socjalizmu

Nasz Plan Sześcioletni realizować będziemy w oparciu o granitową podstawę planowych, gospodarczych stosunków między Związkiem Radzieckim a Polską.
Hilary Mine

W oparciu o doświadczenia ZSRR
— śmiało kroczymy w przyszłość

Rewolucja Socjalistyczna, która obaliła znienawidzony, krwawy carat i oddała władzę w ręce ludu, przywróciła nam wolność po półtorawiekowej niewoli. W dwadzieścia kilka lat później niezwyciężona Armia Radziecka wyzwoliła nas z pęt faszyzmu i ucisku kapitalistycznego, otwierając szeroko wrota do **nowego, socjalistycznego jutra.**

To, że mamy Polskę Ludową, że rządzą w niej masy pracujące — robotnicy i chłopi, że z każdym rokiem wzrasta nasz dobrobyt, że budujemy nowe fabryki, szkoły, domy mieszkalne, że wznosimy zręby socjalizmu, że przed nami — radosna i szczęśliwa przyszłość — **wszystko to zawdzięczamy Związkowi Radzieckiemu.**

Jakąż pomoc otrzymujemy od naszego wielkiego sąsiada? W czym przejawia się braterski, socjalistyczny stosunek Związku Radzieckiego do Polski Ludowej?

Zacznijmy od **dostawy cennych wyrobów przemysłowych i surowców.** Ze Związku Radzieckiego sprowadzamy bawełnę, którą wykorzystuje nasz przemysł włókienniczy, otrzymujemy rudy żelazne, chromowe i manganowe, uzyskujemy wyroby przemysłowe — samochody, traktory, maszyny rolnicze. Ze Związku Radzieckiego nadchodzi do nas bezcenny wprost sprzęt inwestycyjny dla kluczowych, nowych obiektów przemysłowych, gdzie wykuwać się będzie nasz potężny przemysł socjalistyczny.

Ze Związku Radzieckiego wiozą nam pociągi sprzęt budowlany, dzięki któremu dźwiga się z gruzów Warszawa, dzięki któremu wyrasta Nowa Huta i rosną nasze porty. Ze Związku Radzieckiego wiozą nam pociągi urządzenia dla naszego przemysłu węglowego, naftowego i hutniczego.

Nieoceniona jest **pomoc techniczna,** jakiej hojnie udziela nam naród radziecki. Radzieccy inżynierowie i technicy sporządzają projekty dla nowopowstających w Polsce obiektów przemysłowych, sami uczestniczą i pomagają w ich budowie. Przodująca technika radziecka ofiarowuje nam najnowsze **maszyny wzorcowe — owoc wieloletniej, żmudnej pracy radzieckich konstruktorów, bezpłatnie udziela nam licencji na najnowsze zdobycze techniki radzieckiej.**

Bez ograniczeń, pełną garścią czerpiemy z przebogatych osiągnięć najpotężniejszej techniki świata — techniki radzieckiej. Ta pomoc sprawia, iż szybciej i sprawniej realizujemy i realizować będziemy **nasze wielkie plany gospodarcze.**

Olbrzymia jest również pomoc finansowa, z którą śpieszy nam Związek Radziecki. Aby ułatwić szybką rozbudowę naszego przemysłu, **Związek Radziecki udzielił nam kredytu inwestycyjnego na olbrzymią sumę 2 miliardów 200 milionów rubli.** Oto najlepszy przykład braterskiej pomocy kraju zwycięskiego socjalizmu dla naszego kraju budującego socjalizm. Oto dowód serdecznej pomocy ze strony **naszego wielkiego sojusznika i przyjaciela.**

Na każdym kroku, na każdym etapie odbudowy i rozbudowy naszego kraju, oglądamy się w stronę Związku Radzieckiego, szukając tam gotowych już wzorów, doskonałych form pracy. System planowej gospodarki, wzór nowej organizacji pracy—wszystko to zaczerpnęliśmy z doświadczeń ZSRR. **Polska klasa robotnicza uczy się od robotników radzieckich planowej, wydajnej, wysokiej pod względem jakości, oszczędnej pracy.** Polscy robotnicy studiują osiągnięcia radzieckich robotników, dzięki nim przyswajają sobie nowe metody pracy, kroczą ich śladem w walce o wykonywanie planów produkcyjnych. Niewyczerpane, przebogate źródło stanowią **doświadczenia radzieckich przodowników pracy:** włókniarzy, metalowców, górników, hutników. Ich nauki, ich wskazania otwierają przed naszą klasą robotniczą nowe drogi, ujawniają nowe, nie wykorzystane rezerwy.

Czy trzeba przypominać, jak łódzcy robotnicy korzystają z doświadczeń radzieckich przodowników pracy? Wie o tym każda prządka i każda tkaczka, wie o tym każda robotnica fabryki dziewiarskiej i odzieżowej. Przecież dzięki zapoznaniu się z metodą pracy **Aleksandra Czutkicha,** z jego planową walką o jakość produkcji, powstały w naszych zakładach bawełnianych i wełnianych setki zespołów najwyższej jakości. Na wzór „czutkichowców" organizują się obecnie kolektywnie pracujące brygady, które, rozpatrując co dzień wyniki produkcji, co dzień wspólnie badając braki i osiągnięcia, uzyskują coraz lepsze wskaźniki ilości i jakości produkcji.

Apel młodej robotnicy z Moskiewskiej Fabryki Obuwia „Komuna Paryska", **Lidii Korabielnikowej,** pobudził młodzież, a także i starszych robotników z fabryk odzieżowych do stosowania kompleksowego systemu oszczędzania surowców i artykułów pomocniczych.

Wezwanie **Niny Tarabanowej** skłoniło szwaczki z ZPO „Wólczanka" do rzucenia hasła szkolenia przywarsztatowego nowych kadr dla naszego przemysłu.

Zapoznanie się z metodą badania i rozpowszechniania systemu pracy przodowników, metodą radzieckiego inżyniera **Kowalewa,** spowodowało zastosowanie jej w Zakładach Przemysłu Bawełnianego im. Okrzei.

Poznanie niezrównanych form pracy radzieckich włókniarzy podczas wycieczki do Związku Radzieckiego uczyniło z naszych włókniarek, tow. tow. Józefy Szewczykowej i Wandy Gościmińskiej, bojowniczki o wprowadzenie u nas nowego, socjalistycznego stosunku do warsztatu i do towarzysza pracy, o wprowadzenie u nas kultury miejsca pracy i kultury wytwórczości.

Listy naszych przyjaciół — robotników radzieckich, uczą nas, jak pokonywać trudności, jak organizować sobie pracę, uczą nas — **walczyć o socjalizm.**

Ogromną, niewyczerpaną skarbnicą jest dla nas potężny Związek Socjalistycznych Republik Rad. Przy jego pomocy, jak powiedział tow. Minc „zrealizujemy nasz Plan 6-letni, wykujemy z Polski niezwyciężoną fortecę socjalizmu i twarde ogniwo antyimperialistyczne".

Ufni w pomoc Związku Radzieckiego — śmiało kroczymy w przyszłość.

H. Sam.

☆ ☆ ☆

Braterska pomoc dla wsi

Wieś polska korzysta w ogromnej mierze z radzieckiej pomocy.

Radzieckie traktory, kombajny i inne nowoczesne maszyny rolnicze służą polskiemu chłopstwu pracującemu w socjalistycznej przebudowie naszej wsi.

Liczne wycieczki polskich chłopów przebywały w Związku Radzieckim. Członkowie spółdzielni produkcyjnych, robotnicy PGR, indywidualni gospodarze oraz pracownicy administracji rolnej mieli możność zapoznać się z przebogatymi doświadczeniami radzieckich kołchozów i sowchozów, z najbardziej nowoczesnymi zdobyczami radzieckiej agrotechniki i agrobiologii. Kołchoźnicy radzieccy przybywali do Polski i tu dzielili się z nami swym doświadczeniem i zdobyczami radzieckiej nauki w rolnictwie.

Przykład zwycięskiego budownictwa socjalistycznego na wsi radzieckiej zagrzewa naszych chłopów mało i średniorolnych do walki o socjalizm w Polsce.

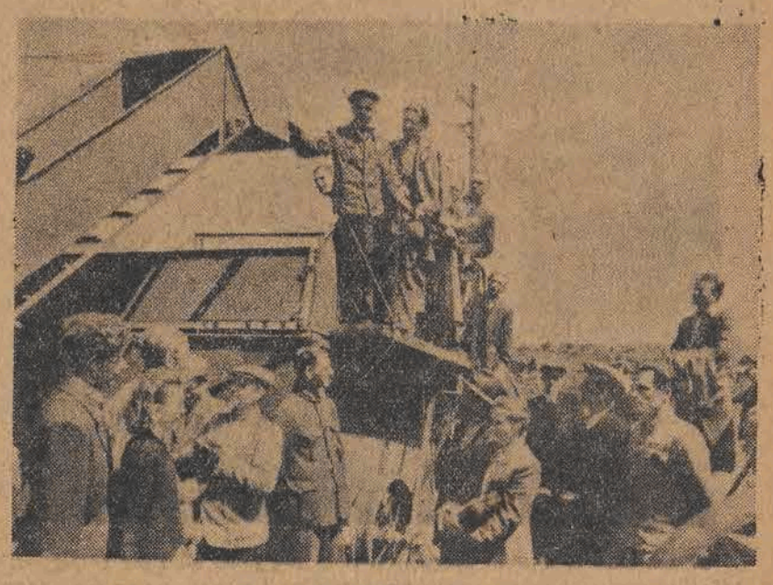

Miasto, które wyrasta z przyjaźni

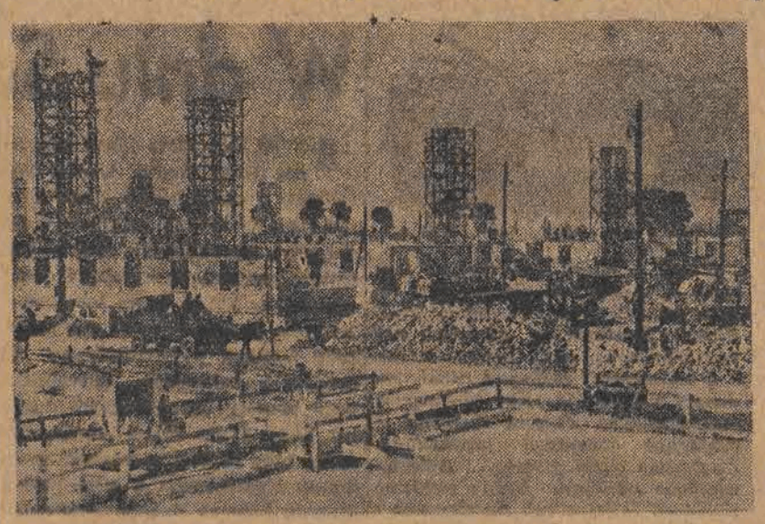

Rośnie Nowa Huta — nowoczesne miasto robotnicze. Nowa Huta — to pierwsze budujące się socjalistyczne miasto w historii Polski Ludowej.

W budowie tego czołowego obiektu Planu 6-letniego ogromną i nieustanną pomoc niesie nam Związek Radziecki. Nowa Huta buduje się na podstawie radzieckiej dokumentacji technicznej. Tu przybywają najbardziej różnorodne radzieckie urządzenia przemysłowe. Nowa Huta budowana jest w oparciu o wielkie osiągnięcia przodującej techniki radzieckiej.

Zdolność produkcyjna Nowej Huty znacznie przewyższy całą produkcję przedwojennego polskiego hutnictwa. Wzmocni to w ogromnym stopniu nasz potencjał przemysłowy i siły naszej socjalistycznej gospodarki.

Ludzie radzieccy — Warszawie

Zaledwie ucichły strzały i opadły dymy palącej się Warszawy, zaledwie zwycięskie wojska Armii Radzieckiej wygnały z naszej stolicy hordy faszystowskich barbarzyńców, a już Związek Radziecki pośpieszył nam z pomocą przy odbudowie drogiego sercu każdego Polaka — miasta.

Żołnierze radzieccy nie szczędzili pomocy dla ludu warszawskiego. Technicy pomagali przy odbudowie i uruchomieniu elektrowni. To, że radiostacje nasze odezwały się niedługo po zakończeniu wojny, zawdzięczać należy także wydatnej pomocy inżynierów i techników radzieckich.

Z doświadczeń i pomocy radzieckiej korzystaliśmy, budując wspaniałą Trasę W — Z. Między innymi spowadziliśmy ze Związku Radzieckiego największą atrakcję tej Trasy — schody ruchome.

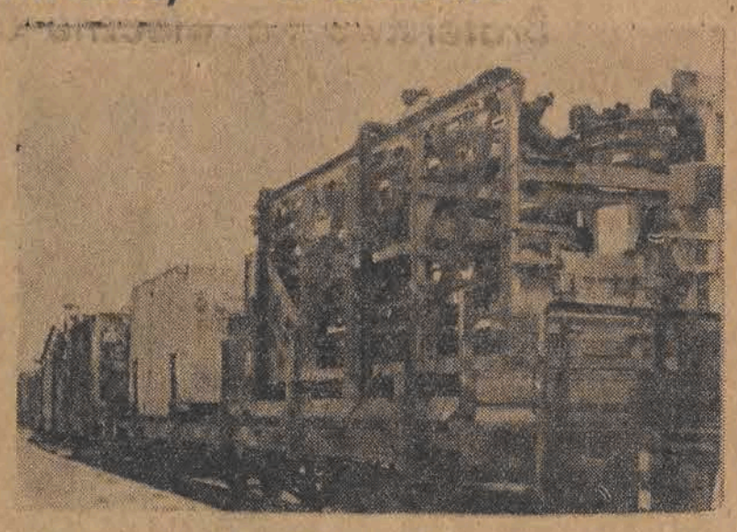

Budujemy stolicę Polski Socjalistycznej

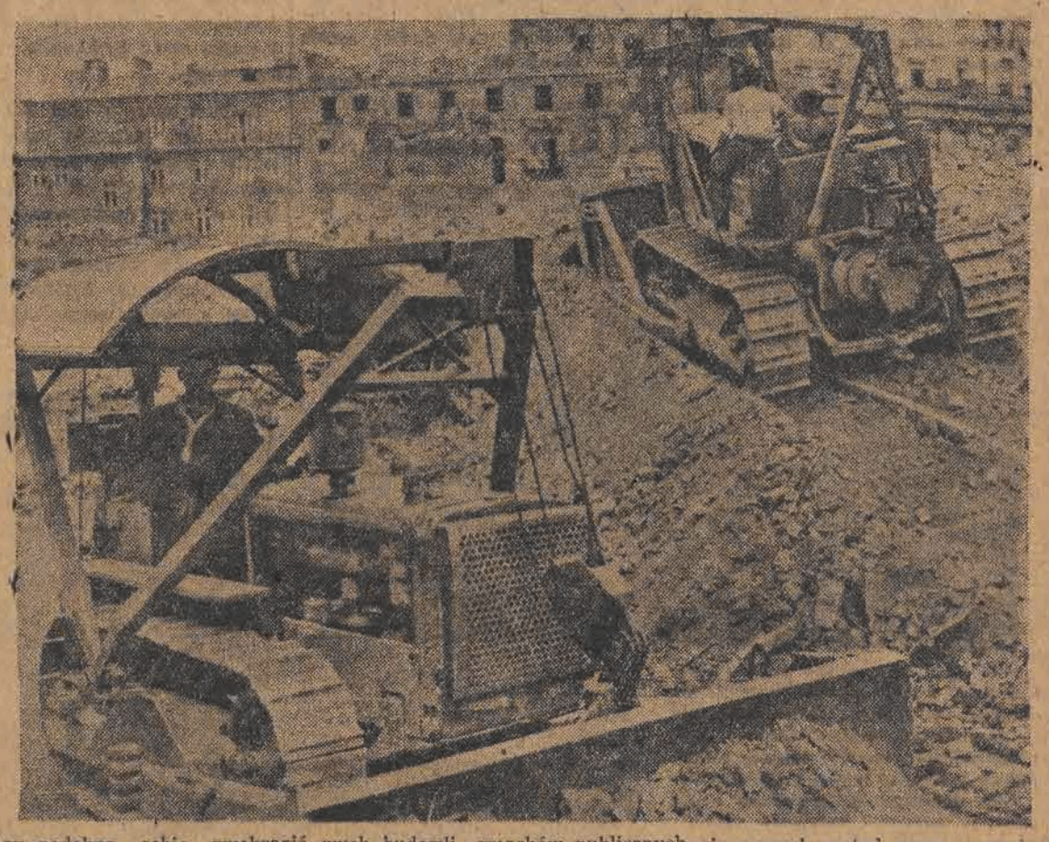

Czy podobna sobie wyobrazić szybką odbudowę Warszawy, usunięcie gruzów zalegających całą obszerną przestrzeń tego miasta, bez wspaniałego sprzętu budowlanego, jakiego dostarcza nam wciąż Związek Radziecki? Nie, bez betoniarek, bez kopaczek itd. nie moglibyśmy w tak szybkim tempie, jak to robimy — usunąć gruzu z setek zburzonych domów i na ich miejscu wznosić nowych budowli, gmachów publicznych i domów dla ludzi pracy.

Bez radzieckiego sprzętu budowlanego nie powstałby w tak szybkim tempie nowy Mariensztat, Muranowskie Osiedle Robotnicze, Osiedle na Żoliborzu, nie wznosiłaby się tak szybko Marszałkowska Dzielnica Mieszkaniowa.

Bez przykładu radzieckich murarzy, murarze polscy nie nauczyliby się nowych metod pracy, systemu trójkowego i systemu potokowego, dzięki którym tak szybko i sprawnie wznoszą mury nowych budowli.

Nasi architekci, nasi budowniczowie czerpią w Związku Radzieckim wzory i pomysły dla swoich prac, uczą się nowego, socjalistycznego budownictwa.

Dzięki Związkowi Radzieckiemu

Już wkrótce będziemy mieli po za sobą pierwszy rok Planu Sześcioletniego. Poszczególne etapy tego roku kończyły się zwycięsko. Co kilka miesięcy na łamach naszych gazet ukazywały się komunikaty, donoszące o pomyślnym wykonaniu i przekroczeniu kwartalnych planów gospodarki narodowej.

Każdego dnia widoczne są rezultaty pomocy radzieckiej. Ta pomoc, udzielana nam w najróżnorodniejszych formach oraz doświadczenia radzieckich mas pracujących, z których na każdym kroku korzystamy, jest rękojmią, że polskie masy pracujące wykonają stojące przed nimi wielkie zadania Planu Sześcioletniego — tak jak wykonały przed terminem Plan Trzyletni.

Dzięki braterskiej, bezinteresownej pomocy Wielkiego Kraju Rad, zbudujemy w Polsce fundamenty socjalizmu, a wzmacniając nasz kraj — uczynimy go jeszcze silniejszym ogniwem międzynarodowego obozu pokoju i postępu.

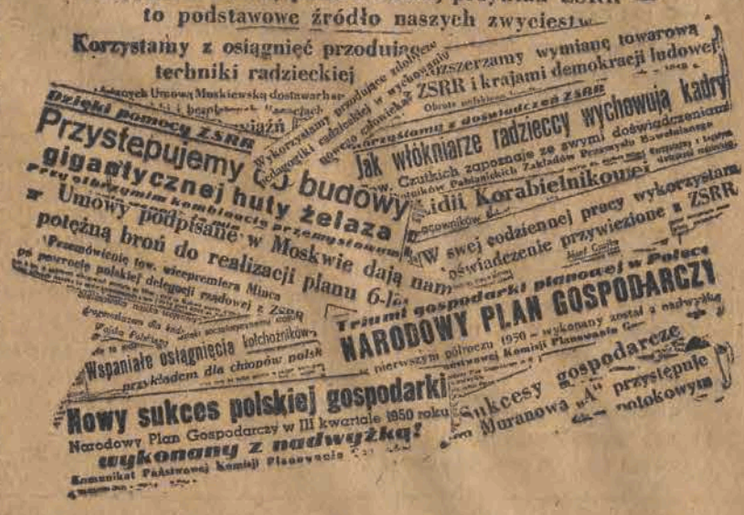

Lidia Korabielnikowa nauczyła nas racjonalnej pracy

Już od maja br., korzystając z cennych doświadczeń radzieckich, stosujemy w swej pracy metodę kompleksowego oszczędzania Lidii Korabielnikowej — mówi **ob. Loba,** młody krojczy Łódzkich Zakładów Przemysłu Odzieżowego.

Idąc za jej wskazaniami i radami, postanowiliśmy oszczędzać na towarze i artykułach pomocniczych. Cała nasza brygada pod kierownictwem Mirki Tomaszewskiej wspólnie opracowała nowy system kreślenia form przy wykroju materiału oraz metody oszczędzania noży do krojenia, nici, guzików i igieł.

W niedługim czasie osiągnęliśmy wspaniałe wyniki. W przeciągu trzech miesięcy zaoszczędziliśmy **347 mtr. materiału, z którego wykonaliśmy kilkanaście kompletów ubraniowych.** Ulepszając coraz bardziej system krojenia, **zaoszczędziliśmy 112 mtr. towaru, z którego brygada wykonała 38 kompletów ubraniowych.**

W ślad naszej brygady poszły wszystkie taśmy pracujące w ŁZPO. Dziś **każda taśma oszczędza dziennie ponad 1.000 mtr. nici, pracując co piętnasty dzień na zaoszczędzonych artykułach pomocniczych.**

Młoda robotnica radziecka nauczyła nas racjonalnej, oszczędnej pracy. Z radością widzimy jak ruch korabielnikowców rozwija się w całym kraju, wzbogacając nasz kraj i przysparzając państwu ogromne i niezbędne dla wykonania Planu 6-letniego — oszczędności.

TAM GDZIE STALIN — TAM ZWYCIĘSTWO!

33 lata temu — dnia 25 października (7 listopada) 1917 roku, otwarty został II Ogólnorosyjski Zjazd Rad. Na zjeździe tym Lenin obwieścił krajowi przejście całej władzy w ręce rad. Rozpoczęła się nowa era — era Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej.

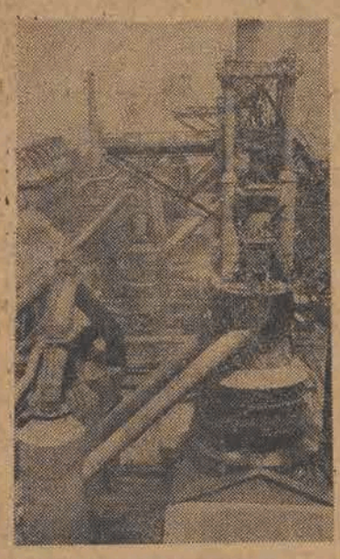

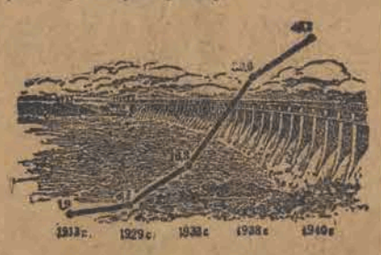

Władzę w rękach ludu stała się podstawą ogromnych, niespotykanych w historii ludzkości, osiągnięć gospodarczych Związku Radzieckiego, zdobytych pod przewodnictwem partii Lenina—Stalina.

Z rozmachem realizował naród radziecki stalinowskie plany pięcioletnie, przekształcające Związek Radziecki w przodujące mocarstwo przemysłowe. Zbudowano ciężki przemysł, skolektywizowano rolnictwo. Ludzie radzieccy zbudowali Dnieprostroj, Magnitogorsk i dziesiątki innych gigantycznych obiektów.

W 1941 roku przeniewcali imperialiści pokojowcy marsz narodu radzieckiego. Uzbrojone hordy faszystowskie depcząc prawo międzynarodowe rzuciły się na Związek Radziecki, zadając mu bolesne ciosy.

Dzięki bezprzykładnemu bohaterstwu ludzi radzieckich, dzięki niezwyciężonej Armii Radzieckiej rozbita została nawała hitlerowska.

Czerwone sztandary dumnie załopotały nad gruzami legowiska faszystowskiego w Berlinie. Armia Radziecka przyniosła ludom Europy wolność i pokój!

Naród radziecki szybko zaleczył rany wojenne i z entuzjazmem przystąpił do dalszego budownictwa komunistycznego — do realizacji stalinowskich planów przeobrażenia przyrody, planów zakrojonych na niespotykaną w dziejach skalę.

Lasy zasadzone na przestrzeni wielu milionów hektarów zatrzymają szkodliwe dla hodowli roślin uprawnych wichry.

Kanały o długości setek tysięcy kilometrów nawodnią pustynne obszary.

Potężne elektrownie wodne dostarczą energii elektrycznej dla rozbudowującego się przemysłu i dla rolnictwa.

Dzięki pokojowemu użyciu energii atomowej możliwe się stało odwrócenie biegu olbrzymich rzek syberyjskich, utworzenie sztucznych mórz, przystosowanie przyrody do potrzeb człowieka.

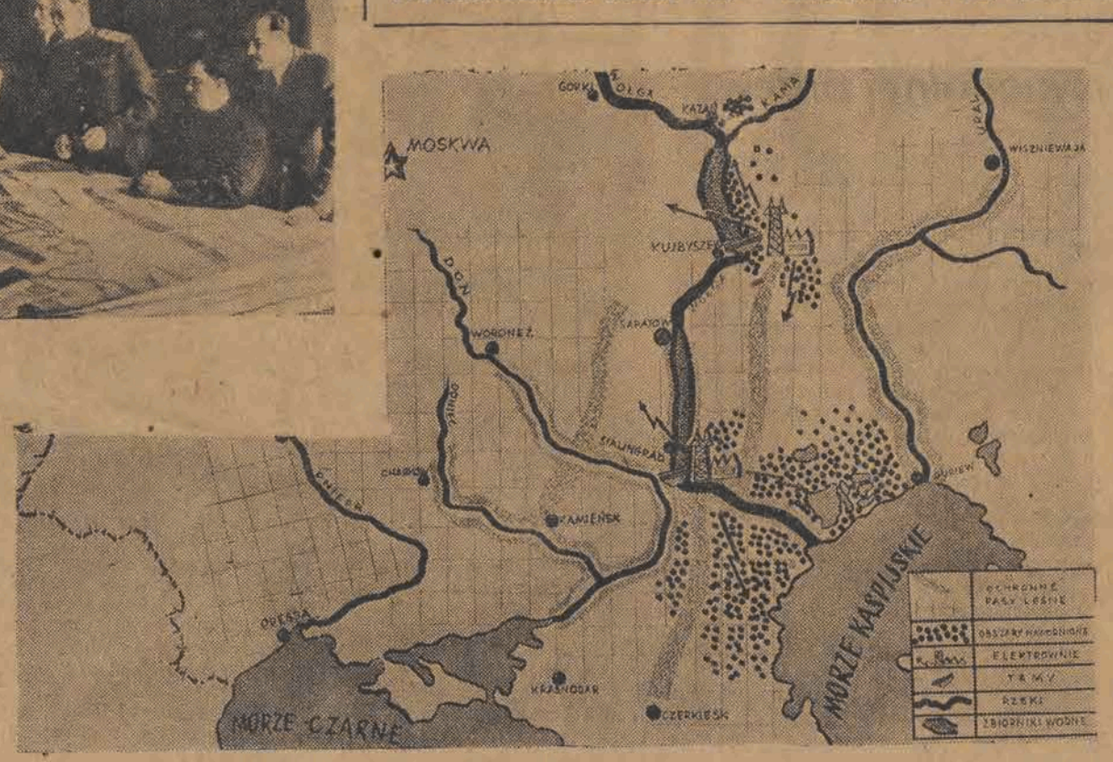

ANATOL SUROW
laureat Nagrody Stalinowskiej

Niech żyje Słońce Pokoju

W bambusowych gajach Vietnamu i w dżunglach malajskich terkocą automaty i karabiny maszynowe. Amerykańskie okręty liniowe pełnią straż u wybrzeży zaanektowanej Formozy. W dzień i w nocy nie ustają salwy armatnie w Korei. Armaty amerykańskie wszystkich systemów, bomby lotnicze wszystkich kalibrów rwą na strzępy ziemię koreańską.

Niebezpieczeństwo nowej wojny zawisło nad światem.

Pokojowej pracy narodów świata przeszkadza nie jakaś szajka pospolitych bandytów. Rozpętywaniem wojennych konfliktów i prowokacji politycznych pochłonięta jest machina państwowa Stanów Zjednoczonych wespół ze swymi wasalami — rządami Europy.

Prezydenci i premierzy przygotowują grabieże i morderstwa. Używa się do tego nie prymitywnych narzędzi „chałupniczego" bandytyzmu, a superpotężnych okrętów liniowych, dalekosiężnego lotnictwa, artylerii odrzutowej — najnowszej produkcji przemysłu amerykańskiego, pracującego dla wojny i dorabiającego się na wojnie.

Ze szczególną jasnością uświadomiliśmy sobie w dni II Wszechzwiązkowej Konferencji Obrońców Pokoju wielką rolę historyczną, jaką odgrywa na świecie Związek Radziecki. Wyjątkowo wyraziście wystąpił przed naszymi oczyma pokojowy charakter narodu radzieckiego.

Żaden naród na świecie nie posiada tak bohaterskiej historii, jak naród rosyjski. Całe jego dzieje, to kronika zmagań w obronie honoru i niezawisłości ziemi ojczystej. Amatorzy cudzego dobra przybywali na ziemię rosyjską ze wszystkich stron świata. W bezlitosnych walkach, jakie przez wieki toczyły się przeciwko zaborcom, kształtował się charakter narodu rosyjskiego, charakter Rosjanina. Dlatego też z pokolenia w pokolenie przekazywano sobie, jako najszczytniejszy obowiązek obywatelski, rycerską wierność dla kraju.

Uczucie miłości ojczyzny otrzymało nowy sens w okresie władzy radzieckiej. Partia Lenina-Stalina wychowała w sercach swych synów bezprzykładną odwagę, najczystsze uczucie humanizmu. Obecnie nic nie zastraszy prostego człowieka ziemi radzieckiej.

Nie! Nie dlatego występujemy przeciwko wojnie, że jesteśmy nieprzyzwyczajeni do walki zbrojnej. My, robotnicy, kołchoźnicy, inteligencja pierwszego na świecie państwa ludzi pracy, walczymy przeciwko wojnie i bronimy pokoju dlatego, że uświadamiamy sobie naszą historyczną misję, polegającą na zbudowaniu sprawiedliwego szczęśliwego społeczeństwa, którego imieniem jest komunizm, społeczeństwa, które stanie się wzorem dla wszystkich narodów.

Naród nasz — to naród twórca najwyższej na świecie kultury duchowej, naród arcy-ludzki, naród - budowniczy. Sprawa takiego narodu — to słuszna sprawa. I sprawa ta zwycięży.

I właśnie dlatego naród radziecki przewodzi narodom świata w walce o pokój, którą toczą wszyscy uczciwi ludzie na kuli ziemskiej. Wzmóżmy więc walkę z podżegaczami wojennymi! Narody powściągną awanturników faszystowskich, okiełznają zbrodniczą bandę Wall-Street. Domagamy się pokoju po to, aby cała ludzkość mogła pędzić wolne życie, aby wiecznie jaśniały szczytne idee ludzkie — idee demokracji, prawdy, piękna, szczęścia. Niechaj zielenią się pola, niechaj w ogrodach rozlega się radosny śpiew ptactwa, niechaj szemrze woda w strumieniach i w kanałach, niechaj nic nie omracza radosnego życia dzieci.

Uczcimy II Światowy Kongres Obrońców Pokoju nowymi sukcesami w walce o pokój. Postawimy pod pręgierz imperialistów anglo - amerykańskich, podpalaczy nowej wojny światowej. Wszyscy pod sztandar pokoju, pod sztandar życia i walki o szczęście ludzkości!

W dniu Święta całej postępowej ludzkości

Gdy 33 lata temu klasa robotnicza Rosji obaliła władzę kapitalistów i obszarników i stworzyła pierwsze w świecie państwo socjalistyczne, przejmowała ona w spuściźnie gospodarkę zacofaną i zniszczoną, w której kilka zaledwie ośrodków przemysłowych otoczonych było morzem indywidualnych gospodarstw chłopskich, pracujących przy pomocy prymitywnych narzędzi. **Stara Rosja, Rosja przedrewolucyjna była krajem zacofanym gospodarczo i politycznie, a więc krajem słabym, którego słabość wykorzystywali inni.**

„Historia dawnej Rosji — mówił Towarzysz Stalin — sprowadzała się między innymi do tego, że bito ją nieustannie za zacofanie. Bili ją chanowie mongolscy. Bili bekowie tureccy. Bili feudałowie szwedzcy. Bili jaśnie panowie polsko-litewscy. Bili kapitaliści angielsko-francuscy. Bili baronowie japońscy. Bili wszyscy. Za zacofanie. Za zacofanie wojskowe, za zacofanie kulturalne, za zacofanie państwowe, za zacofanie przemysłowe, za zacofanie rolnicze. Bili dlatego, że przynosiło to zyski i uchodziło bezkarnie".

Rewolucja Październikowa szybko i radykalnie **zlikwidowała zacofanie Rosji pod względem polityczno-ustrojowym.** Ustanowienie władzy radzieckiej oznaczało, że **Rosja dokonała olbrzymiego skoku naprzód pod względem ustroju politycznego, że pod tym względem dogoniła ona i przegoniła wszystkie inne kraje.**

Zmiana ustroju nie wystarczała jednak, by uchronić kraj w przyszłości przed atakami imperialistów. Sprzeczność między przodującym ustrojem politycznym i zacofaniem techniczno - gospodarczym Związku Radzieckiego domagała się jak najszybszego rozwiązania.

Pod kierownictwem Stalina Związek Radziecki ruszył całą parą naprzód. Stalinowskie pięciolatki zmieniły radykalnie gospodarczo-techniczne oblicze Związku Radzieckiego.

Masy pracujące ZSRR przełamały pod kierownictwem Partii Bolszewickiej ogromne trudności, zbudowały potężny, nowoczesny przemysł, przede wszystkim przemysł ciężki i przemysł budowy maszyn oraz przeprowadziły zjednoczenie drobnych gospodarstw chłopskich w duże gospodarstwa zespołowe przy jednoczesnej likwidacji kułactwa, najliczniejszej klasy wyzyskiwaczy.

Wzrost produkcji przemysłowej i rolnej, jaki nastąpił w ZSRR w wyniku realizacji trzech przedwojennych pięciolatek stalinowskich, charakteryzują następujące cyfry:

W 1913 r. Rosja produkowała: 4 miliony 220 tys. ton surówki, 4 miliony 230 tys. ton stali, 29 milionów ton węgla, 9 milionów ton nafty, 21 milionów 600 tys. ton zboża towarowego, 740 tys. ton bawełny.

W 1940 r. Związek Radziecki wyprodukował: 15 milionów ton surówki, 18 milionów 300 tys. ton stali, 166 milionów ton węgla, 31 milionów ton nafty, 38 milionów 800 tys. ton zboża towarowego, 2 miliony 700 tys. ton bawełny.

„Taki niebywały wzrost produkcji — mówił Towarzysz Stalin — nie sposób uważać jako prosty i zwykły rozwój kraju od zacofania do postępu. Był to skok, przy pomocy którego ojczyzna nasza przeobraziła się z kraju zacofanego w przodujący, z rolniczego — w przemysłowy".

Ziściły się słowa Towarzysza Stalina, który w 12 rocznicę Rewolucji Październikowej, w 1929 r. pisał w swej pracy „Rok wielkiego przełomu":

„Stajemy się krajem metalu, krajem automobilizacji, krajem traktoryzacji. I gdy posadzimy ZSRR na automobil, a chłopa na traktor — wtedy niechaj spróbują nas dogonić szanowni kapitaliści, chełpiący się swoją „cywilizacją". Zobaczymy jeszcze, które kraje będzie można wówczas „zaliczyć" do zacofanych, które zaś do przodujących".

Potędze gospodarczo-technicznej Związku Radzieckiego, zdolnego do wytwarzania najbardziej nowoczesnych maszyn i narzędzi w wielkich ilościach, przekonali się w latach wojny kapitaliści niemieccy i ich armie.

Wielka lekcja historii, zakończona zwycięskim szturmem Berlina, okazuje się snać niedostateczna dla Trumana oraz jego wspólników i mocodawców z Wall-Street. Przejąwszy po Hitlerze szaleńczą myśl o rozbiciu Związku Radzieckiego i zapanowaniu nad światem, amerykańscy imperialiści w dalszym ciągu nie rozumieją, że **Związek Radziecki jest niezwyciężoną twierdzą.**

„Nie powinniśmy się dziwić — mówił tow. Mołotow — że reakcjoniści wszelkiej maści nie rozumieją, czym jest Związek Radziecki. Patrzą oni bowiem w tył, a nie naprzód i na podobieństwo pewnego zwierzęcia nie są w stanie podnieść głowy do góry".

Wbrew przewidywaniom imperialistów, którzy liczyli na osłabienie Związku Radzieckiego, w wyniku wojny cały świat widzi, jak rośnie z każdym dniem potęga gospodarcza ZSRR. W wyniku realizacji powojennej pięciolatki stalinowskiej nie tylko odbudowano tereny zniszczone podczas wojny, ale **osiągnięto i znacznie przekroczono przedwojenny poziom produkcji przemysłowej i rolnej.**

W toku tej pięciolatki Związek Radziecki opanował tajemnicę produkcji energii atomowej i broni atomowej.

Sukcesy pięciolatki umożliwiły również rządowi radzieckiemu podjęcie tak gigantycznych dzieł, jak budowy największych na świecie elektrowni na Wołdze i Dnieprze, Kanału Turkmeńskiego i Północno-Krymskiego.

Ze wszystkich istniejących państw jedynie Związek Radziecki, potężne mocarstwo zwycięskiego socjalizmu zdolne jest do podjęcia podobnych przedsięwzięć. Jedynie bowiem ustrój socjalistyczny nie tylko nie stawia przeszkód, ale ze wszech miar ułatwia i pobudza szybki rozwój sił wytwórczych.

Nieustannie rosnąca potęga Związku Radzieckiego, to podstawowy element sił obozu demokracji i pokoju. Po raz pierwszy w dziejach istnieje państwo o ogromnym i wciąż rosnącym potencjale, które nie tylko nie jest groźbą dla swoich sąsiadów, i nie tylko nie ma żadnych agresywnych zamiarów wobec kogokolwiek, ale którego hasłem jest trwały pokój na całym świecie.

Dzieje się tak dlatego, że jest to państwo mas pracujących, które zniosło wyzysk człowieka przez człowieka, które krzewi przyjaźń i współpracę narodów, które jest za równouprawnieniem wszystkich narodów, wielkich i małych.

33 rocznica powstania tego państwa jest świętem całej postępowej, miłującej pokój ludzkości. Natomiast wrogów pokoju i organizatorów nowej wojny w rodzaju Trumana, Churchilla oraz ich socjaldemokratycznych i titowskich lokajów dzień 7 listopada napawa strachem.

Masy pracujące całego świata radują się w tym dniu wraz z wielkim narodem radzieckim, cieszą się jego sukcesami i zwycięstwami. Jeśli bowiem setki milionów ludzi wierzą dziś, mimo imperialistyczne knowania, w ostateczne zwycięstwo sprawy pokoju, to przede wszystkim dlatego, że główną siłą stojącą na jego straży jest niezwyciężony Związek Radziecki.

J. CYWIAK.

Pięć kontynentów świata — kobiety, starcy i dzieci — cała ludzkość patrzy z wiarą i ufnością na Związek Radziecki, jako na niezłomną i niezwyciężoną twierdzę pokoju.

Drugi Wszechzwiązkowy Kongres Obrońców Pokoju wyraził w sposób dobitny niezłomną wolę walki o pokój narodu radzieckiego, pod przewodnictwem Wielkiego Stalina.

Gdzie Stalin — tam pokój. Gdzie Stalin — tam zwycięstwo!

7 listopada

Kronika partyjna

UWAGA, ŚRÓDMIEJSKA!

W dniu 7. XI. 1950 roku o godzinie 16,30 w sali Konferencyjnej Komitetu Dzielnicowego, odbędzie się odprawa kierowników kursów I i II stopnia. Na odprawę należy przynieść dzienniki obecności.

Obecność wszystkich kierowników obowiązkowa.

UWAGA, CZŁONKOWIE KOŁA TERENOWEGO PRZY DZ. GÓRNA - LEWA!

W dniu 7. 11. 1950 r o godz. 18, odbędzie się zebranie członków PZPR Koła Terenowego przy Dz. Górna - Lewa w Łodzi, ul. Wigury 4-6.

Obecność wszystkich obowiązkowa.

Radosnym nastrojem i odświętnym wyglądem

WITA ŁÓDŹ ROCZNICĘ WIELKIEJ REWOLUCJI

Wzmożoną pracą uczcimy Święto klasy robotniczej

Czyn Październikowy przysporzył miastu wiele nowych obiektów

Już w dniu wczorajszym **w przed dzień Rocznicy**, miasto nasze przybrało **odświętny wygląd.** Jeszcze tylko tu i ówdzie kończono prace przy dekorowaniu większych gmachów lub obiektów fabrycznych. Obok tymie, rozmieszczone na czerwonym tle portrety Wodzów klasy robotniczej — **Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina** uwypuklają się na ścianach budynków. Czerwono-białe chorągiewki, umieszczone w metalowych uchwytach, okalają gmach głównej poczty. Wzdłuż całego gmachu ORZZ spływają z okien szerokie czerwone wstęgi flag.

Na ulicy Piotrkowskiej, na wysokich, strzelistych masztach czerwienią się flagi, tworząc harmonijną całość z dekoracją gmachów oraz wystaw sklepowych.

Dekoracja wystawy Domu Towarowego PSS przy ul. Piotrkowskiej 100

Jesienną szarzyznę listopada, radośnie rozjaśnia czerwień dekoracji, proporczyków i flag, przywodząc na myśl pamiętne dni Wielkiej Rewolucji, tak bliskie i drogie sercu każdego robotnika.

* * *

W sklepach cukierniczych **wielkim powodzeniem cieszą się paczki upominkowe, sprzedawane z okazji Święta Rewolucji.**

Duże zainteresowanie wzbudzają również **kioski kiermaszowe PSS-u,** rozmieszczone przy Placu Wolności, Pl Niepodległości, Piotrkowskiej 75, Alei Kościuszki, przy ul. Narutowicza i przy ul. Żwirki. Można tutaj nabywać słodycze, owoce, zabawki, papierosy oraz różnego rodzaju drobne upominki.

Dla przedmieść PSS zorganizował podobne stoiska kiermaszowe na samochodach, które objeżdżają wszystkie ulice, zamieszkałe przez ludność robotniczą.

* * *

Nie tylko ulice Łodzi przybrały odświętny wygląd. Nastrój wesela panuje również w każdym zakładzie produkcyjnym, czy biurze. Bo jakże się tu nie radować, kiedy zobowiązania podjęte ku uczczeniu 33 rocznicy Rewolucji Październikowej zostały zrealizowane w pełni, a przeważnie nawet z nadwyżką i **przed terminem.** Miliony zaoszczędzonych złotych, uruchomienie wielu nowych obiektów przemysłowych i urządzeń socjalnych — oto trwały wkład klasy robotniczej do wielkiego dzieła pokoju, do budowy lepszego jutra, któremu na imię **socjalizm,** a które **zapoczątkowane zostało właśnie przed 33 laty.**

Toteż duma widnieje na twarzach robotników. Dumne są ich meldunki o wykonaniu zobowiązań, napływające nieprzerwaną falą z całego kraju, z najdalszych nawet okolic. Z milionów ust padają dzisiaj słowa — **Niech żyje Wielki Chorąży Pokoju, Generalissimus Stalin! Niech żyje Wielka Rewolucja Październikowa, która zapoczątkowała nową erę w dziejach ludzkości!**

Dzisiejszy dzień wielotysięczne rzesze robotników Czerwonej Łodzi święcić będą **jeszcze wydajniejszą niż zazwyczaj pracą,** wiedząc, że każdy metr tkaniny, wyprodukowanej ponad plan, każda cegła, położona na mur budującego się domu — to nowy krok naprzód ku przebudowie naszego kraju, ku utrwaleniu światowego pokoju, to szybsza realizacja Planu 6 -letniego.

Czyn Październikowy dał naszemu miastu **wiele nowych obiektów.** Tak więc o godzinie 14 nastąpi uroczyste otwarcie wybudowanej na 23 dni przed terminem **nowej arterii komunikacyjnej,** łączącej śródmieście Łodzi bezpośrednio z szosą warszawską. Otwarcia dokona przewodniczący Prezydium Rady Narodowej **tow. Marian Minor.**

O godz. 15 przekazane zostanie do użytku **nowe ambulatorium pediatryczne** przy szpitalu miejskim im. Janusza Korczaka, a o godz. 15.30 **ruszy pierwszy tramwaj** (linii Nr. 7) **Aleją Kościuszki.**

Punktem kulminacyjnym dzisiejszego obchodu będzie **uroczysta akademia na cześć 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej zorganizowana przez Komitet Łódzki PZPR,** która odbędzie się o godz. 17 w teatrze im. Jaracza.

AKADEMIA
ku czci Wielkiej Rewolucji

Załoga ZPB im. F. Dzierżyńskiego na uroczystej akademii dla uczczenia rocznicy Rewolucji Październikowej.

Podczas uroczystej akademii w ZPB im. F. Dzierżyńskiego, odznaczona została złotą odznaką przodownika pracy tkaczka tow. Bronisława Deka. Dekoracji dokonał dyrektor naczelny tych zakładów tow. Spalek.

Już w przyszłym roku przystąpimy do budowy
Miasteczka Uniwersyteckiego

Wiosną 1951 roku rozpoczęte zostaną pierwsze roboty ziemne, związane **z budową Miasteczka Uniwersyteckiego w Łodzi.** Na terenie o powierzchni około 150 ha, w terenie zamkniętym ulicami Uniwersytecką, Narutowicza i Nowotki, powstanie **jeden z największych w Polsce ośrodków uniwersyteckich.** W kilkunastu wielopiętrowych gmachach znajdą tu pomieszczenie wszystkie zakłady naukowe, pracownie i laboratoria Uniwersytetu Łódzkiego oraz Akademii Medycznej.

Na końcu ul. Narutowicza, w pobliżu ulicy Konstytucyjnej, wzniesione będzie **osiedle mieszkaniowe** dla profesorów i pracowników obu wyższych uczelni, a nieco dalej staną **domy akademickie,** które pomieszczą ok. 6.000 studentów. Osiedle mieszkaniowe zostanie pięknie zadrzewione, a obok urządzony będzie olbrzymi stadion sportowy z basenem pływackim.

Budowa miasteczka uniwersyteckiego w Łodzi rozłożona została **na okres 15 lat,** przyczem już w ramach Planu 6-letniego, Państwowy Plan Inwestycyjny przewiduje wybudowanie i oddanie do użytku pierwszych obiektów. Wiosną przyszłego roku rozpoczęta zostanie budowa gmachu Biblioteki, którego oddanie do użytku nastąpi w roku 1953. W pierwszym etapie realizacji planu powstaną również zakłady wydziału Prawa i Humanistyki ze względu na konieczność jak najszybszego zapewnienia studentom tych wydziałów odpowiedniej ilości sal wykładowych i pracowni. (bie)

—x—

7-ką na nowej trasie
dzięki realizacji
Zobowiązań Październikowych

W ramach zobowiązań dla uczczenia 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej pracownicy MZK postanowili wybudować skomplikowany węzeł tramwajowy przy zbiegu ul. Legionów i Al. Kościuszki oraz wykończyć całkowicie nową linię tramwajową biegnącą ul. Żwirki i Al. Kościuszki do Legionów na dzień 7 listopada. Jak wynika z nadesłanego do Rady Narodowej m. Łodzi meldunku, pracownicy MZK zobowiązanie swe wykonali, dzięki czemu JUŻ W DNIU 7 BM. TRAMWAJ Nr. 7 PRZEBIEGAĆ BĘDZIE NOWĄ TRASĄ, tj. z Chojen przez ul. Rzgowską, Pl. Niepodległości, ul. Piotrkowską, ul. Żwirki, Al. Kościuszki, ul. Legionów na Plac 9 Maja.

Uwaga, komisarze spisowi
Narodowego Spisu Powszechnego!

Miejski Referat Spisowy w dniach 6 bm. i następnych załatwia formalności, związane z mianowaniem komisarzy spisowych.

W związku z masowym zgłaszaniem się kandydatów, Miejski Referat Spisowy prosi zainteresowane osoby o punktualne przybywanie w terminach, ściśle wyznaczonych na wysłanych do nich zawiadomieniach.

Jednocześnie Prezydium Rady Narodowej zawiadamia, że Miejski Referat Spisowy urzęduje w lokalu przy ul. Piotrkowskiej Nr. 106, II p. — front, tel. Nr. 222-78.

Odczyt

Dnia 8 listopada 1950 r. o godz. 19 w lokalu własnym Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Włókienniczego przy ul. Piotrkowskiej 135 odbędzie się odczyt na temat „Zaopatrzenie krajowego rynku włókienniczego w Planie 6-letnim". Prelegent: inż. Mieczysław Ramer.

„Wielka Rewolucja a niepodległość Polski"

Wydział Kultury Prezydium Rady Narodowej w Łodzi zawiadamia, że w Ośrodku Propag. Sztuki (Park im. Sienkiewicza), w dniu 7 listopada br. o godz. 19.15 odbędzie się odczyt na temat: „Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa a niepodległość Polski" (w 33 rocznicę). Odczyt wygłosi dr. W. Łukaszewicz. Wstęp bezpłatny.

Wystawa
Zw. Polskich Artystów Plastyków

Z okazji Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej i dla uczczenia 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej odbędzie się otwarcie wystawy Zw. Polskich Artystów Plastyków we wtorek, 7 listopada br. o godz. 12 w lokalu Spółdzielni Pracy ZPAP, przy ul. Piotrkowskiej Nr 102.

Dyżury aptek

Dzisiejszej nocy dyżurują następujące apteki:

Piotrkowska 165 — Chądzyńska, Narutowicza 6 — Apteka Społeczna Nr 161, Rzgowska 147 — Kowalski, Więckowskiego 21 — Malczewski, Karolewska 48 — Sanicka, Napiórkowskiego 41 — Bartoszek, Aleja Kościuszki 48 — Apteka V Zakładu Lecznictwa Pracowniczego.

Nr telefonu Pogotowia Ratunkowego 104-44.

Jak czerwona Łódź czciła Święto
Wielkiej Rewolucji Październikowej
w latach sanacyjnego terroru i prześladowań

Tow. *Stanisława Skrzyneckiego* zastajemy w jego miejscu pracy w Wojewódzkiej Komisji Kontroli Partyjnej. Jest on czynnym od 33 lat działaczem ruchu robotniczego. Do niego więc zwracamy się z prośbą o opowiedzenie nam, jak w okresie rządów burżuazyjnych, sanacyjnego terroru oraz faszystowskich prześladowań łódzka klasa robotnicza obchodziła dzień 7 listopada — rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Nie było roku — opowiada tow. Skrzynecki — aby tego dnia w Łodzi, podobnie jak w całej Polsce, nie odbywały się masówki i zebrania ku upamiętnieniu rocznicy Rewolucji Socjalistycznej. Rzecz jasna, organizowało się je w bardzo ciężkich warunkach. Przede wszystkim każdego roku już na tydzień lub dwa przed 7 listopada sanacyjna policja usiłowała aresztować bardziej aktywnych komunistów. Tylko bardzo ostrożnym, nie sypiającym w domu, udawało się uniknąć sideł defensywy.

* * *

W dniu samego święta policja znajdowała się w pogotowiu i rozpędzała brutalnie nawet najmniejsze zgromadzenia i grupki przechodniów. Mimo to udawało nam się urządzać masówki w tym czasie, gdy robotnicy wychodzili z fabryk.

Zazwyczaj jeden z towarzyszy wchodził wówczas na jakiekolwiek podwyższenie, wyjaśniając zebranym rolę Związku Radzieckiego i dziejowe znaczenie Wielkiej Rewolucji Październikowej oraz mobilizując zebranych do obrony pierwszego w świecie państwa socjalistycznego. Przemówienia te po 5 lub 10 minutach przerywali granatowi pałkarze bijąc i aresztując kogo się dało spośród zebranych.

Lecz pomimo terroru zebrania takie gromadziły często po kilka tysięcy ludzi. Zebrani nieraz stawiali mężny opór policji, nie pozwalając jej zwłaszcza na dokonywanie aresztowań. Zebrania 7-listopadowe miały poważne znaczenie dla ruchu robotniczego, bowiem choć w ciągu kilku minut mogli robotnicy słuchać słów prawdy o Rewolucji, o wielkim i potężnym państwie robotników i chłopów, o braterstwie międzynarodowym i o ludziach budujących socjalizm, słowa prawdy o zdradzieckiej polityce rządu faszystowskiego prowadzącego Polskę do zguby.

Pamiętam jedno z większych zebrań tego rodzaju. Odbyło się ono w dniu 7 listopada 1928 roku przed fabryką Bidermana, przed którą w kilka lat później, w przeddzień 7 listopada, padł zamordowany tow. Harnam.

Padał śnieg z deszczem, z fabryki wychodzili robotnicy. Nagle jakiś mężczyzna stanął na schodkach i gromkim głosem zawołał:

— „Towarzysze, chcę wam powiedzieć kilka słów! W dniu 7 listopada, w 11 rocznicę zwycięstwa Socjalistycznej Rewolucji..." —

Przemawiał około pół godziny. Zebrało się ponad trzy tysiące robotników, którzy słuchali przemówienia z ogromnym entuzjazmem, często oklaskując mówcę i wznosząc okrzyki na cześć Związku Radzieckiego. Szpicle znajdujący się w tłumie nie ośmielili się przerwać mówcy. Dopiero pod koniec przemówienia przybiegli policjanci i rozpędzili zebranych.

* * *

W listopadowe, ciemne, mgliste noce robotnicy z narażeniem życia wspinali się po oślizłych od deszczu klamrach na fabryczne kominy, aby na ich szczycie umieszczać czerwone flagi i transparenty, które obwieszczały Łodzi, że dzień 7 listopada jest świętem klasy robotniczej na całym świecie. Płoty oblepiano plakatami, ściany pokrywano napisami. Na przewodach tramwajowych zawieszano sztandary i proporce zakupione przez robotników za ostatnie grosze, a nieraz wykonywane po prostu z czerwonej poszewki.

Nawet w katowniach defensywy aresztowani, bici przez kilka dni z rzędu, potrafili w dniu 7 listopada śpiewać Międzynarodówkę i pieśni robotnicze oraz wznosić okrzyki na cześć Rewolucji.

* * *

„Polityczni", osadzeni w więzieniach, rozsianych po całej Polsce, każdego roku urządzali w swych celach więziennych uroczyste obchody. Tego dnia dziesiątki tysięcy komunistów, więzionych przez sanację, przypinało sobie do piersi czerwone kokardki. Były to najczęściej kawałki tasiemek lub gałganki, farbowane nieraz własną krwią na czerwono. Za noszenie takiej kokardki straż więzienna w zwierzęcy sposób rozprawiała się z więźniami, bijąc ich czym popadło. Ale nie było w Polsce więźnia-komunisty, który by 7 listopada nie ozdobił swej piersi kokardką.

* * *

Pamiętam w 1932 roku znajdowałem się wraz z wielu innymi komunistami w piwnicach więzienia w Grudziądzu. Gdy zbliżał się dzień 7 listopada nie pozwolono nam rozmawiać na spacerach więziennych, chcąc utrudnić nam porozumienie się w sprawie wspólnego planu obchodu.

W dniu święta, rankiem, dozorcy wpadli do cel, zdzierając z nas czerwone kokardki. Wywlekli towarzyszy na korytarz, bili ich, znęcali się nad nimi w najbardziej okrutny sposób. W odpowiedzi na to z cel rozlegały się solidarnościowe nasze okrzyki: „Precz z biciem, precz z pachołkami faszystowskimi!" „Niech żyje Związek Radziecki!" „Niech żyje rocznica Rewolucji Październikowej!".

Dozorcy wbiegli do cel i masakrowali po kolei więźniów. Tego dnia na znak protestu nie jedliśmy obiadu. W całym gmachu więziennym rozlegały się potężne strofy Międzynarodówki, śpiewanej przez więźniów politycznych.

W owych ciężkich latach terroru oraz prześladowań znosiliśmy mężnie więzienną dolę, wierząc niezłomnie, że nadejdzie dzień kiedy rocznica Rewolucji stanie się w naszym kraju radosnym świętem całego społeczeństwa, wyzwolonego z jarzma kapitalistów, spod terroru sanacji.

Doczekaliśmy się tych szczęśliwych dni — kończy swe wspomnienie tow. Skrzynecki — doczekała się ich bohaterska polska klasa robotnicza, doczekał się ich naród polski.

Władysław Rymkiewicz 10)

Ziemia wyzwolona

Powieść

— Chłopy, słuchajta! — przemówił gromkim głosem. — Droga rozmiękła, zaiste! Ciężarówka nie przejadzie. Ale dla furmanki w jednego konia to łatwizna! Zaś co tu glindzić? Pola nam podsiąkają, ozime podmokną, a my tu nie wiedzieć po kiego pierona czas darmo tracim, zamiast pomóc w robocie, nie? Zaśby potem nie gadali, że chłopy na Popławach niehonorne i nie pomogły robotnikom, nie?

Gniewny pomruk poruszył gromadę.

— Ja tam mogę jutro ze wschodem słonka jedną furmankę tego gruzu wywieźć — odezwał się ktoś i siąknął.

— Ano, Zając, figlorz! — zawołał sołtys Banaś. — Zaś nie jedną, ale dwie.

— To jedne będą wozić, a drugie ino patrzeć i śmiać się? — podniosły się głosy protestu.

— Każden jeden na wsi — zapewnił Banaś — przyłoży się do roboty.

—To trzeba agitację na wsi zrobić — doradzał ktoś.

— A te, co nie mają furmanek?

—Ci, którzy nie mają koni — odpowiedział Antecki — niech przyjdą z łopatami.

Gwar wzmagał się. Gromada rozdzieliła się na mniejsze i większe grupy. Chłopi po dwóch, po trzech, bezładnie rozciągniętym na wale sznurem wracali do wsi.

Janik pośpieszył do domu. Bronka zobaczyła go z obory i wyskoczyła mu na spotkanie w drogę.

— Michał, wiesz, dali nam krowę! — oznajmiła, uradowana.

— Z Danii przywieźli. Trzy dla Łukasza przyznali. Ojcu za to, że w Urzędzie Ziemskim się starał, jedną sprzedali prawie darmo, za pięćset złotych.

— W oborze stała wielka, czerwona jak mosiądz krowa. Na odgłos kroków Michała i Bronki odwróciła powoli od żłobu duży łeb z koroną potężnych rogów i poruszając żuchwami popatrzyła z bydlęcą apatią na przybyłych.

Bronka klepała krowę po łopatce i z dumą przenosiła z niej wzrok na Janika.

— Przezwałam ją Krasula.

Przybliżywszy się do Janika, oparła się ramieniem o jego ramię i uśmiechnęła się zalotnie, błysnąwszy drobnymi, białymi zębami.

— Ojciec powiedział, że mi te gospodarstwo szykuje na wiano — zwierzyła się, przypatrując mu się badawczo. Janik był mężczyzną na schwał, trochę już po trzydziestce, ale twarz miał młodą, rumianą (wydobrzał przez zimę na wikcie gospodarza) i żywe piwne oczy.

— Józek zostanie na gospodarce po ojcu, a ja tutaj. Ino nie mów o tym nikomu — prosiła żarliwie. — Ojciec mi zakazał rozpowiadać. To sekret!

— Toć wiem! — żachnął się Janik. — Wyście przyszli tu jako bezrolne — dodał kpiąco i ruszył do mieszkania.

Przy obiedzie mówiło się o cenie krowy, jej zaletach i pożytku dla gospodarstwa. Ten ważny temat odsunął wszystkie inne. Dopiero po obiedzie Janik wspomniał o robotach odwadniających na Popławach.

Samoliński otworzył czerwone, blaszane pudełko z tytoniem i zaczął kręcić papierosa.

— Że tu, albo gdzie indziej uruchomią pompę, to jeszcze nic nie znaczy — orzekł po namyśle. — Tych pomp to jest na Żuławach, jak ludzie powiadają, półtora setki.

Sięgnął po mikołajczykowską „Gazetę Ludową" na kredensie i podał Janikowi.

(dalszy ciąg nastąpi)

Od 7 XI do 8 XII 1950 r. w KINACH

„Polonia" – „Wisła" – „Włókniarz"

FESTIWAL FILMÓW RADZIECKICH

Zmiana programu co 2 dni

Szczegóły w afiszach oraz codziennej prasie.

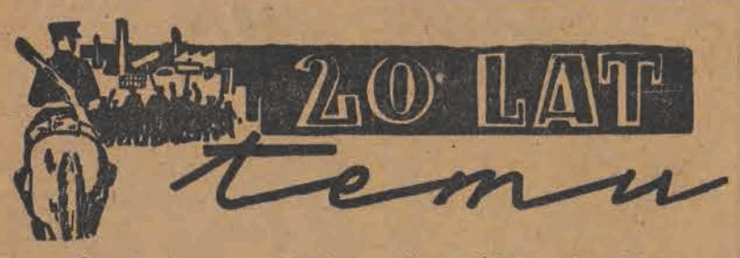

Co pisała prasa łódzka w dniu 7 listopada 1930 r.

5.000 ARESZTOWANYCH KOMUNISTÓW

Gazety obliczają, że liczba aresztowanych ostatnio komunistów sięga około 5 tysięcy osób.

5 MILIONÓW BEZROBOTNYCH W USA

Według danych, ogłoszonych przez amerykańskie związki zawodowe — liczba ludzi pozostających bez pracy w Stanach Zjedn. przekroczyła już 5 milionów osób.

KOMUNIŚCI DEKORUJĄ MIASTO

W ostatnich dniach — w związku z 13 rocznicą rewolucji rosyjskiej — komuniści łódzcy poczęli malować na frontach domów, płotach i parkanach hasła i wezwania do bezrobotnych.

Hasła te, malowane silną czerwoną farbą — pomimo natychmiastowego zatarcia ich wapnem — przebijają na wierzch i znów są widoczne.

Między innymi komuniści w niewyjaśniony dotąd sposób udekorowali kilku napisami... gmach Urzędu Wojewódzkiego od strony ul. Stodolnianej.

Mimo pogotowia policji — młodzież komunistyczna znów zawiesiła na drutach telefonicznych i tramwajowych kilka sztandarów z wyhaftowanymi napisami. Między innymi zdjęto takie sztandary przy ul. Kilińskiego, na Bałuckim Rynku i w innych miejscach.

STRAJKI W FABRYKACH ŁÓDZKICH

W szeregu fabryk łódzkich wybuchły zatargi na tle niewypłacania zarobków robotniczych. Między innymi robotnicy rzucili pracę w fabrykach przy ul. ul. 6 Sierpnia 74. Kopernika 55. Południowej 80 itd., gdzie fabrykanci nie wypłacali zarobków od szeregu tygodni.

MUSSOLINI ZAPEŁNIA WIĘZIENIA

W ostatnich dniach na terytorium całych Włoch przeprowadzono tysiące aresztowań. Jak donosi „Głos Poranny" — aresztowano szereg wybitnych osobistości: profesorów, literatów, adwokatów, a nawet kilku... generałów. Światowej sławy uczony Riensi — „zmarł" w celi więziennej w sześć godzin po dokonaniu aresztu.

Korzystajmy z cennych doświadczeń radzieckich

Co widzieliśmy w kołchozie „Agronom"

Gospodarka zespołowa jest jedyną nowoczesną formą pracy na roli. Uwalnia ona wieś od biedy, ciemnoty i zacofania. Przekonali się o tym naocznie chłopi województwa łódzkiego, zwiedzając kołchozy radzieckie, powstałe w wyniku dziejowego zwycięstwa Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

Jakże inaczej gospodarują i żyją chłopi w Związku Radzieckim — mówi tow. Henryk Skrzyński, członek spółdzielni produkcyjnej w Andrzejowie, pow. łódzkiego. Widać tam tylko olbrzymie gospodarstwa. Rozległe łany pszenicy, nie łożące do jednego tylko kołchozu, ciągną się nieraz na przestrzeni kilku kilometrów.

Niektóre kołchozy posiadają po kilkanaście tysięcy hektarów ziemi uprawnej. Na takich obszarach łatwiej jest stosować płodozmian, a przede wszystkim lepiej można wykorzystać maszyny rolnicze, których w Związku Radzieckim jest bardzo dużo i to różnego rodzaju. Znaczna większość, tj. przeszło 80 procent prac polnych jest **zmechanizowana.**

Można więc sobie wyobrazić, o ile praca kołchoźnika bywa lżejsza, niż naszego chłopa.

Grupa nasza zwiedziła kołchoz „Agronom" w okręgu krasnodarskim, liczący 5 tysięcy hektarów ziemi uprawnej. To, co tam ujrzeliśmy, przeszło wszelkie nasze oczekiwania. Kołchoz, prócz uprawy zbóż kłosowych i hodowli, prowadzi na szeroką skalę sadownictwo. Takich sadów jeszcze nie widzieliśmy. Dorodne drzewa owocowe, wydają z obszaru 1 hektara, około 30 ton owoców. Między drzewami nie dostrzeżesz ani jednego chwastu.

Ziemia jest wszędzie starannie wypielona specjalnie do tego przeznaczonymi maszynami. To sprawia, że drzewa owocują wspaniale. Kołchoz posiada własne samoloty, które opryskują drzewa specjalnym płynem, niszczącym szkodniki. To zabezpiecza kołchoz przed możliwymi stratami.

Zboża są tam przepiękne. **Z hektara osiąga się przeciętnie około 35 kwintali pszenicy, nie mówiąc o pszenicy krzaczastej, której z hektara zbiera się około 100 kwintali.**

Również dobrze obradzają rośliny okopowe, jak buraki cukrowe i pastewne oraz ziemniaki. Buraków cukrowych zbiera się tam z jednego hektara do 400 kwintali.

Dzięki mechanicznej uprawie ziemi prace polne w kołchozie „Agronom" przeprowadzane są bardzo szybko. Żniwa trwają zaledwie kilka dni. W naszych warunkach żniwa na takim obszarze trwałyby o wiele dłużej.

Gospodarka hodowlana w kołchozie „Agronom" postawiona jest na bardzo wysokim poziomie. Kołchoz posiada 580 pięknych rasowych krów. Utrzymane są one we wzorowym porządku. W nowoczesnej oborze aż lśni od czystości. Te starania opłacają się sowicie. Wystarczy tylko nadmienić, że przeciętnie osiąga się rocznie ponad 4.000 litrów mleka od jednej krowy. Trzode chlewna i owce, które hoduje kołchoz, liczy się już na tysiące. Trzeba stwierdzić, że cały inwentarz żywy jest dobrze odkarmiony i starannie pielęgnowany. Gospodarka hodowlana daje kołchozowi obfite dochody. Nic więc dziwnego, że kołchoźnicy prowadzą **dostatni żywot.**

— Pragnąłbym wielce, abyśmy najrychlej mogli dojść do takiego dobrobytu, takich warunków kulturalnych, w jakich żyje chłop radziecki — oświadcza ob. **Jan Banasiak**, członek spółdzielni produkcyjnej w Szewcach Nagórnych, pow. kutnowskiego, który również odwiedził kołchoz „Agronom". Gdzie tylko spojrzeć, na każdym kroku widać dostatek. Kołchoźnicy mieszkają w schludnych domkach, składających się z 2 lub 3 pokoi z kuchnią. Urządzenie mieszkań dostatnie i ładne.

Przy domkach znajdują się sady oraz ogródki warzywne. W kołchozie „Agronom" wszyscy chłopi mają po kilka uli. Prócz tego każdy z nich hoduje na swej działce przyzagrodowej krowę z przychówkiem, świnie, owce i nieograniczoną ilość drobiu. A gdy do tego weźmiemy dochód ze spółdzielni, to można sobie wyobrazić, jak znaczny jest dobrobyt kołchoźników. O dobrobycie tym świadczy choćby trysk ający zdrowiem ich wygląd.

Ludzie tam są nadzwyczaj uprzejmi i gościnni. Przyjmowano nas z wielką serdecznością. Między sobą żyją w przyjaźni i wzajemnym szacunku.

W czasie swego pobytu w ZSRR wiele razy zaobserwowałem że **człowiek jest tam szanowany i otaczany opieką.** Starcy, niezdolni do pracy, otrzymują renty, na co jest przeznaczona pewna część dochodu kołchozu. Dlatego też chłopi radzieccy nie obawiają się starości, gdyż wiedzą, że z uzyskiwanej renty mogą dostatnio żyć.

Troskę o człowieka w kołchozach widać na każdym kroku. Kołchoz „Agronom" posiada żłobek, przedszkole, salę porodową, świetlicę, szkołę podstawową a nawet szkołę średnią. Jak łatwo jest żyć w takich warunkach! Matka ze spokojem zostawia dziecko w żłobku czy przedszkolu wiedząc, że jest ono tam otoczone troskliwą opieką. Zwiedzając przedszkole byliśmy zaskoczeni jego wspaniałym urządzeniem. Całe mnóstwo różnych zabawek i książek z obrazkami. Dzieci schludnie przyodziane, a w samym przedszkolu wzorowa czystość. Matki karmiące otrzymują pracę w pobliżu kołchozu, ażeby móc w odpowiednim czasie nakarmić dziecko. Jednym słowem wszystko, co się robi, jest wynikiem troski o człowieka.

Serdeczną dbałością otoczone są dzieci. W iu wypadkach jeszcze u nas dzieci, zamiast uczyć się w szkole, pasą krowy. Tam wszystkie dzieci pobierają naukę. Wystarczy nadmienić, że w kołchozie „Agronom" 70 dzieci kołchoźników ukończyło studia wyższe. Mają własnych agronomów, zootechników oraz szereg wyszkolonych fachowców. Dzięki temu właśnie można było dojść do tak wysokiego poziomu gospodarczego kołchozu.

Kołchoźnicy pracują chętnie. O swych przodownikach pracy mówią z szacunkiem i szczycą się nimi. Dzięki mechanicznej uprawie ziemi, praca kołchoźnika nie jest tak ciężka, jak u nas, wzamian za to dużo wydajniejsza. Po pracy spędzają oni czas w świetlicach na kulturalnych rozrywkach, czytając gazety i książki lub przyglądając się występom zespołów artystycznych. W kołchozie „Agronom" zespołów tych jest kilka.

Zwiedziliśmy wiele podobnych i mniejszych kołchozów. Wszędzie stwierdziliśmy równie dostatnie i kulturalne życie kołchoźników. To wszystko stworzyła **zespołowa gospodarka.**

I my w Polsce powinniśmy możliwie najprędzej korzystać z doświadczeń radzieckich, które przyczyniły się do podniesienia poziomu życia wsi w ZSRR i które pozwolą i nam przyśpieszyć tempo przebudowy socjalistycznej na naszej wsi.

Po pracy — kulturalny odpoczynek

Po pracy chłopi radzieccy spędzają czas na kulturalnych rozrywkach — w czytelniach, świetlicach, kinach, teatrach itp. A u nas jeszcze jest często inaczej. Nasz chłop małorolny — niezorganizowany w spółdzielniach produkcyjnych, pracujący bez maszyn — gdy wraca do domu po całodziennej pracy — nie ma do niczego ochoty.

W Związku Radzieckim, gdzie najcięższe roboty wykonują za człowieka maszyny chłop-kołchoźnik wraca po pracy pogodny. Zrobił dużo, a nie napracował się ciężko.

Nawet przerwy w czasie pracy spędza na kulturalnych rozrywkach.

Na zdjęciu brygada polowa w sowchozie Przyazowskim przysłuchuje się muzyce z płyt podczas przerwy obiadowej.

TEATRY

PAŃSTWOWY TEATR NOWY
(ul. Daszyńskiego 34, tel. 181-34)
Dziś teatr nieczynny.

PAŃSTWOWY TEATR IM. STEFANA JARACZA
(ul. Jaracza 27)
Dziś, o godz. 17 akademia w rocznicę Rewolucji Październikowej.

PAŃSTWOWY TEATR POWSZECHNY
(ul. Obrońców Stalingradu 21 tel. 150-36)
O godz. 19,30 sztuka K. Simonowa „Obcy cień".
Kasa czynna od 10 do 18 i od. 16.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA"
Dziś o godz. 19.15 „Swobodny wiatr". Bilety ulgowe są już do nabycia.

PAŃSTWOWY TEATR ŻYDOWSKI
(ul. Jaracza 2, tel. 217-49)
Aż do otwarcia nowego gmachu przy ul. Więckowskiego Nr 15-17 — teatr nieczynny.

Na otwarcie teatru: „Rodzina Ulianowych", I. Popowa, w inscenizacji Idy Kamińskiej.

TEATR „PINOKIO"
Godz. 17 — „Pan Tom buduje dom".
Kasa czynna od godz. 15.

TEATR „ARLEKIN"
Godz. 17 widowisko pt. „Sambo i lew".
Kasa czynna codziennie od godz. 10

TEATR „OSA"
(ul. Traugutta 1, tel. 272-70)
Ostatnie dni! Dziś o godz. 19.30 „Śluby murarskie" czyli „Wodewil Warszawski" Gozdawy i Stępnia.
Ceny biletów zniżone o 50 proc.

KINA

ADRIA dla młodzieży (Stalina 1) „Oni mają Ojczyznę", dod. „Wykluwanie się i rozwój piskląt", godz. 15.30, 17.30, 19.30
BAJKA (Franciszkańska 31) „Statek pułapka", dod. „Wrotki wschodnie", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
BAŁTYK (Narutowicza 20) „My z Kronsztadtu", dod. „Wyspa Jonasa", godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
GDYNIA (Daszyńskiego 2) „Program Aktualności Krajowych i Zagranicznych Nr 42-50", Kronika Nr 45-50 „Świat Młodych", „Przegląd sportowy" Nr 5-50 „Moskwa socjalistyczna". godz. 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21
HEL (Legionów 2) — Kino nieczynne z powodu remontu
MUZA (Pabianicka 178) „Opowieść leśna", dod. „Światła Uralu". godz. 18, 20 (Dla dzieci powyżej lat 7)
POLONIA (Piotrkowska 67) „Upadek Berlina" I seria, dod. „Wyścig pokoju", godz. 17, 19, 21 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
PRZEDWIOŚNIE (Żeromskiego 76) „Orzeł Kaukazu" I seria, dod. „Wielki budowniczy Matwiej Kozakow", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
REKORD (Rzgowska 2) „Wyspa bezimienna", dod. „Zorza polarna" godz. 18, 20 (Dla dzieci powyżej lat 8)
ROBOTNIK (Kilińskiego 178) „Baryłeczka", dod. „ W kraju socjalizmu" Nr 7-50, godz. 17.30, 20 (Dla młodzieży niedozwolony)
ROMA (Rzgowska 84) „Lichwiarz Gobseck", dod. „Wysłannicy pokoju", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
STYLOWY (Kilińskiego 123) „Wielki przełom", dod. „Zwienogród", godz. 17.30, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
ŚWIT (Bałucki Rynek 2) „Postrach mórz", dod. „18 milionów", godz. 17.30, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
TATRY dla młodzieży (Sienkiewicza Nr 40) „Oni mają ojczyznę" dod. „Wykluwanie się i rozwój piskląt", godz. 16.30, 18.30, 20.30
TĘCZA (Piotrkowska 108) Nieczynne.
WISŁA (Daszyńskiego 1) „Bitwa stalingradzka" I seria, dod. „Borowoje", godz. 15.30, 18, 20.30 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
WŁÓKNIARZ (Próchnika 16) „Upadek Berlina", I seria, dod. „Wyścig pokoju". godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
WOLNOŚĆ (Napiórkowskiego 16) „Knock-out", dod. „Konik morski" godz. 16, 18, 20 (Dla dzieci powyżej lat 10)
ZACHĘTA (Zgierska 26) „Córka marynarza", dod. „Nasz dom", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

KONKURS HISTORYCZNY „GŁOSU" (4)

Poniżej zamieszczamy **czwarte zdjęcie konkursu historycznego** oraz kupon, uprawniający do wzięcia udziału w konkursie.

Zadanie uczestników konkursu polega na odgadnięciu — **co każde z dziesięciu kolejnych zdjęć przedstawia.**

Przypominamy, że **wszystkie zdjęcia dotyczą okresu Wielkiej Rewolucji Październikowej, która zrodziła pierwsze w świecie mocarstwo socjalistyczne, a narodowi polskiemu dwukrotnie przyniosła wolność.**

Dziesięć kolejnych, czytelnie wypełnionych kuponów — należy po skończeniu konkursu **przesłać w jednej kopercie na adres Redakcji „Głosu Robotniczego", Łódź, Piotrkowska 86, III piętro z napisem „KONKURS HISTORYCZNY".**

Wśród zwycięzców konkursu rozlosowane zostaną

CENNE NAGRODY

między innymi APARAT FOTOGRAFICZNY, TECZKA SKÓRZANA, SERWIS STOŁOWY i inne wartościowe nagrody.

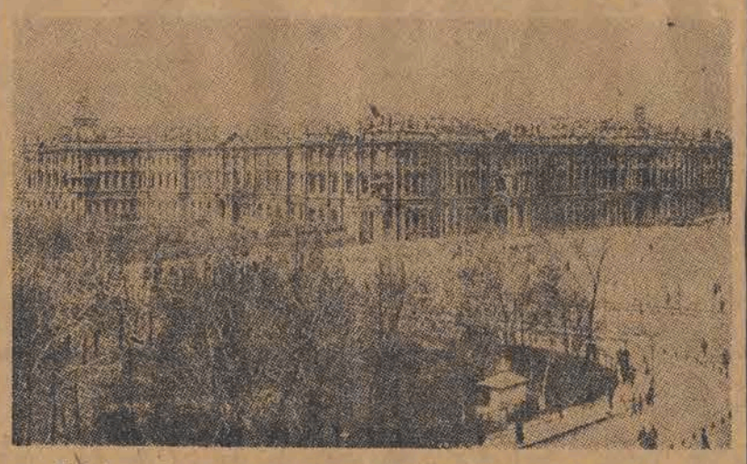

Fale krzywdy, łez i gniewu ludu spływały po granitowych murach tego wspaniałego gmachu. Tu, do ścian pokojów carskich, niejednokrotnie dolatywały odgłosy wzburzonego ludu. Pod sam gmach dotarły szeregi wojsk powstańczych w grudniu 1825 roku. Tu przeprowadzał w nocy badania dekabrystów car Mikołaj I. Tu z obrazami świętymi i portretami carskimi szli do „cara-batiuszki" w styczniu 1905 roku petersburscy robotnicy. Powitano ich kulami.

Po dniach lipcowych 1917 roku przeniósł się tutaj Rząd Tymczasowy. W b. apartamentach cara Aleksandra III zamieszkał „socjalistyczny" minister Kiereński. Dopiero w noc na 26 października (8 listopada) padła ostatecznie odwieczna warownia władzy obszarniczo - burżuazyjnej. Po 117 marmurowych schodach frontowych weszli do ———— nowi prawdziwi gospodarze.

Jak się nazywa ów gmach, zdobycie którego było ostatnim zwycięskim akordem powstania zbrojnego w Piotrogrodzie?

KUPON

Imię i nazwisko .....
Zawód .....
Miejsce pracy .....
Dokładny adres .....
Zdjęcie przedstawia .....
.....
.....
.....

Kącik satyry radzieckiej

Rzadki eksponat muzealny

Po Luna-Parku w jednym z miast USA kręci się tam i z powrotem jakiś mizerny człowieczyna z żoną i dwoma dorosłymi synami. Cała rodzina przystaje w pewnym momencie przed jaskrawą reklamą przedstawiającą szkielet.

— Proszę do środka, sir, proszę bardzo — krzyczy t. zw. „wywoływacz". — Jedyny na świecie żywy szkielet, żywy trup. Przekonacie się sami! Cała zabawa 5 centów od osoby!

— Bardzo chciałbym popatrzeć na ten szkielet — rzekł ojciec rodziny. — Ale cóż, nie jesteśmy w stanie tyle zapłacić, choć wszyscy, jak tu jesteśmy, mamy stałą pracę.

— Stałą pracę? — wywoływacz rozdziawił usta. — Wszyscy czworo? I w całej rodzinie ani jednego bezrobotnego? Niech pan chwilecz kę poczeka. Zawołam mój szkielet, niech i on na was popatrzy!

(„Ogoniok")

W kuluarach Kongresu USA

I Kongresman: — Czy pan już słyszał tę historię o nowym spisku „Czerwonych"?

II Kongresman: — Ha, ha, ha! To dobre! Czy ja słyszałem? Przecież to ja ją sam wymyśliłem.

(„Ogoniok")

Logika

Pewien amerykański profesor logiki, zażarty militarysta, pragnąc zaskoczyć swoich słuchaczy, zadał im podczas wykładu następujące pytanie:

— Jeżeli Stany Zjednoczone są najpotężniejszym, najspokojniejszym i najszczęśliwszym krajem na świecie, to powiedzcie mi, ile ja mam lat.

Zdziwione audytorium milczało. Nagle rozległ się głos jednego ze studentów:

— Czterdzieści cztery!

Z kolei zdziwił się profesor:

— Rzeczywiście. Ale jak pan to obliczył?

— Całkiem po prostu — odparł student. — Mój brat, który skończył 22 lata, jest w naszej rodzinie nazywany pół-idiotą.

(„Ogoniok")

Co usłyszymy przez radio

Program na 7 listopada 1950 r. 11.50 „Głos mają kobiety". 11.57 Sygnał i hejnał. 12.04 Dziennik. 12.15 Chóry radzieckie. 12,30 Audycja dla wsi. 12.45 (Ł) Reportaż aktualny dla wsi — „Rozmowy z rolnikami". 12,55 Przerwa. 13,30 Audycja szkolna dla klas I i II. 13.50 „U nas i na świecie". 14,10 Pogadanka dla kursów partyjnych I stopnia. 14,30 Audycja szkolna okolicznościowa. 14.50 Koncert zespołu instrumentalnego. 15,30 Audycja dla świetlic dziecięcych. 15.50 Koncert solistów. 16,15 Przegląd prasy literackiej. 16,20 (Ł) „Co warto przeczytać" — „Stalin o Rewolucji Październikowej". 16.50 (Ł) Fragment z VI Symfonii „Patetycznej" P. Czajkowskiego. 16.45 (Ł) Aktualności łódzkie. 16.55 (Ł) Komunikaty. 17,00 Dziennik. 17,15 (Ł) Koncert rozrywkowy. 17,40 Audycja dla młodzieży. 18,00 (Ł) „Z dziedziny radiotechniki". 18.10 (Ł) „W naszej świetlicy" — „Wieczornica młodzieżowa u czutkichowców". 18.30 (Ł) „Słowo o Stalinie" — poemat Wł. Broniewskiego w oprac. radiowym i reż. T. Markowskiego. 18.40 (Ł) Polskie i rosyjskie pieśni masowe. 19,20 Muzyka ludowa. 19.40 Lekcja języka rosyjskiego. 20.00 Dziennik. 20.30 Koncert Symfoniczny. 21,30 „Poezja rosyjska". 21,45 Rezerwa na montaż z Moskwy. 22,15 Międzynarodowe pieśni rewolucyjne. 23.00 Ostatnie wiadomości. 23,10 Muzyka poważna.

GŁOS
Organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Redagują: KOLEGIUM REDAKCYJNE.
Telefony:
Redaktor naczelny 216-14
Zastępca red. naczelnego 218-23
Sekretarz odpowiedzialny 219-05
Dział partyjny 216-19
Dział korespondentów robotniczych i chłopskich oraz redaktorów gazetek ściennych 219-42
Dział mutacji 223-29
Dział miejski i sportowy 254-21 wewn. 8 i 11
Dział ekonomiczny 218-11
Dział rolny 254-21 wewn. 9
Redakcja nocna 172-21
Kolportaż
Łódź, Piotrkowska 79, tel. 222-22
Administracja 260-42
Dział ogłoszeń: Łódź, Piotrkowska 104a, tel. 111-59 i 114-75
Wydawca RSW „Prasa"
Adr. Red.: Łódź, Piotrkowska 86, III-cie piętro.
Druk. Zakł. Graf. RSW „Prasa" Łódź, ul. Żwirki 17, tel. 206-42.
Prenumeratę przyjmuje P.P.K. „Ruch" na konto P.K.O. Nr. VII-6633.